Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VII — Nr. 601
Vineri 29 ianuarie 1960

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură din R. P. R.

BULETINUL MUNCILOR AGRICOLE

- **Au continuat arăturile adînci pentru însămînțările de primăvară**
- **Este necesar ca transportul îngrășămintelor naturale să fie intensificat**
- **Cum se desfășoară repararea utilajului agricol**

Cu excepția Banatului, Transilvaniei și jumătatea de nord a Moldovei, în ultimele două săptămîni vremea a fost călduroasă în întreaga țară.

Din informările primite de Ministerul Agriculturii, culturile de toamnă vegetează normal în toate regiunile, griul și orzul avînd o densitate medie de 350-400 de plante la metrul pătrat.

Exceptînd regiunile din Transilvania și Banat, arăturile adînci pentru însămînțările de primăvară au continuat; în ultimele două săptămîni, realizîndu-se încă 12.189 de ha., din care 3.859 de ha. în gospodăriile agricole de stat, 5.006 ha. în gospodăriile agricole colective, iar 1.829 de ha. la întovărășirile agricole. Cele mai importante suprafețe au fost arate în regiunile Galați (3.321 ha.), Constanța (3.037 ha.), Iași (2.225 ha.), Ploești (1.738 ha.), și Craiova (1.072 ha.).

In regiunile Iași, Galați, Craiova, Ploești și București, pe terenurile unde se pot încă executa arături, această lucrare trebuie continuată, astfel încît să fie pregătită întreaga suprafață ce va fi însămînțată în primăvară. De la 1 ianuarie 1960 pînă acum cîteva zile, au mai fost transportate la cîmp 1.113.079 de tone de îngrășăminte naturale. Cele mai mari cantități s-au transportat în regiunile Iași, Stalin, Baia Mare, Suceava, Constanța. Indeosebi regiunea Iași a reușit să recupereze rămînerea în urmă la această acțiune.

In regiunile Constanța, Galați, Ploești, și în gospodăriile agricole de stat din aproape toate Trusturile, este necesar ca transportul îngrășămintelor naturale să fie mult grăbit. In cea mai mare parte a țării sînt condiții favorabile continuării cu intensitate a acestei lucrări.

Condiționarea semințelor de cereale păioase a început în toate regiunile, realizîndu-se în total 20 la sută din cantitatea necesară pentru însămînțările de primăvară. In regiunile Hunedoara, Bacău, Pitești și Iași, se impune a se da mai multă atenție acestei lucrări.

Nesatisfăcător continuă să se desfășoare însămînțările legumelor forțate în răsadnițe și sere. In unele regiuni ca, de exemplu, Timișoara, București, Cluj, Stalin, Suceava, Hunedoara, s-au obținut rezultate importante, dar mersul acțiunii nu este urmărit cu atenție de către secțiile agricole raionale și regionale.

Timpul menținîndu-se călduros, este necesar să se înceapă de îndată și verificarea silozurilor cu rădăcinoase, ca și a stocurilor de arpagic.

Repararea tractoarelor și mașinilor agricole în S.M.T.-uri și gospodării de stat a progresat mult în ultimele săptămîni. Pînă de curînd, în S.M.T.-uri tractoarele au fost reparate în procent de 77,3 la sută, plugurile — 80,9 la sută, semănătorile — 77,0 la sută, cultivatoarele — 73,1 la sută, — iar la gospodăriile de stat tractoarele sînt reparate în proporție de 62 la sută, plugurile — 66 la sută, semănătorile de cereale — 62 la sută, cultivatoarele — 55 la sută. Fruntașe la reparații sînt S.M.T.-urile din regiunile Baia Mare, Constanța și Pitești, și gospodăriile de stat din regiunile Constanța, Ploești, Pitești.

Se impune a fi mult intensificată munca de reparații în S.M.T.-urile din regiunile Iași, Hunedoara, Suceava și Craiova și în gospodăriile de stat din regiunile Cluj, Stalin, Hunedoara și București.

Unitățile furnizoare și bazele de aprovizionare cu materiale și piese de schimb au datoria să pună neîntîrziat la dispoziția unităților agricole de stat reperele solicitate, astfel încît terminarea reparațiilor la tractoare și mașini agricole să se facă la termenele stabilite.

ÎN LABORATORUL GOSPODĂRIEI COLECTIVE

Ne aflăm în laboratorul gospodăriei colective din comuna Lascăr Catargiu, regiunea Galați. Inginerul Șerb Ioan explică colectiviștilor Petrică Pămînt și Majordan Vasile cum se face alegerea semințelor de porumb ce urmează a fi semănate în primăvară.

Stropitul de iarnă la pomi trebuie intensificat

In cursul ultimelor două săptămîni, în gospodării de stat, gospodării colective și întovărășiri agricole, a fost intensificat stropitul de iarnă la pomi. Cele mai frumoase rezultate au fost pînă acum obținute în regiunea Constanța, unde s-au stropit peste 64.800 de pomi, în regiunea Galați peste 90.700 de pomi, în gospodăriile de stat din bazinul de aprovizionare al orașului București 14.800 de pomi, etc.

Slabe rezultate s-au obținut în regiuni cum sînt: Suceava, unde față de 800.000 de pomi s-au stropit numai 4.760, regiunea Hunedoara, unde față de planul de 1.200.000 de pomi s-au stropit abia 4.900 etc.

In gospodăriile de stat din regiunile Bacău sau Baia Mare această acțiune nu este urmărită de către Trusturile Gostat respective așa cum se vădește din faptul că acestea nu au comunicat nici un fel de date Serviciului protecției plantelor din Ministerul Agriculturii.

Dat fiind că vremea se menține caldă este de datoria inginerilor din gospodăriile de stat și a secțiilor agricole raionale și regionale să-i îndrume pe pomicultori de a folosi zilele bune și a intensifica această lucrare.

Să fie grăbită acțiunea de contractare a lucrărilor la S. M. T.

Paralel cu lucrările de reparare a utilajului agricol în S.M.T.-uri se desfășoară în prezent și acțiunea de contractare a lucrărilor agricole pe care aceste unități le vor executa în acest an pe ogoarele unităților agricole cooperatiste deservite. Pînă către sfîrșitul lunii ianuarie, S.M.T.-urile au contractat lucrări în volum de 226.527 de hantri, din care au executat arături adînci în volum de 17.184 de hantri.

Cele mai importante suprafețe au fost contractate de către S.M.T.-urile din regiunile Constanța, Bacău, București, Craiova, Pitești și Baia Mare.

Foarte slabe rezultate în munca de contractări au obținut pînă acum S.M.T.-urile din regiunile Iași, Galați, Hunedoara și Timișoara, care au contractat abia între 2.378—4.239 de hantri.

Avîndu-se în vedere volumul mare de lucrări ce vor executa cu tractoarele și mașinile agricole ale S.M.T.-urilor în acest an, se impune ca această acțiune să fie mult grăbită.

Cu reparațiile pe sfîrșite

„Cu reparațiile stăm bine, — spunea zilele trecute directorul S.M.T.-ului Andrășești, regiunea București, tov. ing. Victor Manolescu. Din cele 96 tractoare planificate pentru reparații, 82 sînt de acum gata. Cît privește mașinile agricole, toate cele 86 semănători de păioase și porumb sînt și ele pregătite de a intra în brazdă. Ne-au rămas de reparat 15 pluguri (din 115 planificate în reparație) 18 cultivatoare și 8 discuitori. Sîntem încredințați că pînă la 10 februarie și acest inventar va fi reparat și recepționat".

Interesîndu-ne mai îndeaproape, am aflat că munca de reparații se desfășoară aici după metoda ansamblelor, combinată cu munca pe brigăzi. Astfel, pentru anumite ansamble și subansamble mai importante, printre care motorașele de pornire, pompele de injecție, liniile de arbore, chiulasele etc., au fost organizate posturi specializate. Pe lîngă acestea, au mai fost create posturi specializate pentru rodaj, montaj-motoare, electricitate, tinichigerie. Restul operațiilor, printre care demontajul, spălatul și curățitul pieselor, precum și montajul general al tractoarelor, se execută de către membrii brigăzilor care au în primire tractoarele respective.

Bine organizată și îndrumată de către inginerul mecanic șef, tov. Gh. Marin, munca s-a desfășurat cu spor. Fără îndoială că la rezultatul anunțat de directorul stațiunii nu se ajungea dacă aici nu se foloseau pe scară largă la reparații piese recondiționate. După un control exigent, mecanicul șef și mecanicul controlor avizează asupra anumitor repere care se pot utiliza prin recondiționare. Cele mai frecvente recondiționări se fac la chiulase, pompe de injecție, magnetouri, dinamuri, pompe de alimentare și altele. Deosebit de aceasta se fac diferite alte recondiționări, așa zis „clasice" constînd în încărcarea cu sudură a diferitelor axe și apoi readucerea lor la cota normală prin strunjire. De asemenea, din diferite materiale vechi și neîntrebuințate se execută la cele două strunguri diferite șuruburi, piulițe, cepuri, șaibe etc.

Recondiționările și fabricațiile proprii au adus totdeauna S.M.T.-ului Andrășești mari economii bănești la capitolul „reparații". Anul trecut bunăoară, aceste economii s-au numărat cu zecile de mii de lei. In acest fel nu-i de loc întîmplător faptul că prețul de cost al hantrului a fost redus de la 110 lei cît a fost planificat, la 100,88 lei, planul anual de producție de 58.000 hantri fiind depășit cu circa 6.000 de hantri.

Frumoasele realizări dobîndite anul trecut constituie un puternic stimulent pentru mecanizatorii acestei stațiuni ca în 1960 să obțină realizări și mai însemnate. Printre altele ei s-au angajat să realizeze în total 90.150 hantri, cu un preț de cost de numai 66 de lei hantrul.

L. ION

SE VOR FABRICA ÎNCA 15.000 DE TRACTOARE

Constructorii de tractoare de la Uzinele „Ernst Thälmann", din Orașul Stalin au încheiat anul 1959 cu o economie de peste 2.700 de tone de metal. La reducerea consumului specific de metal pe tractor o contribuție însemnată au adus-o și inovatorii. De exemplu, inovația maistrului Alexandru Dumitrescu a dus la recuperarea bavurilor de fontă, fapt care aduce uzinei o economie anuală de 960 de tone de fontă. La rîndul lor oțelarii uzinei au redus simțitor scurgerile de metal lichid, obținînd o cantitate mai mare de oțel turnat din fiecare șarjă elaborată.

Planul pe anul 1960 prevede fabricarea a 15.000 de tractoare, cu 4.000 mai multe decît anul trecut. Pentru îndeplinirea lui și pentru reducerea continuă a consumului de metal, constructorii de tractoare au descoperit importante rezerve interne. Printre propunerile făcute de muncitori și tehnicieni se numără și cea a maistrului Nicolae Iancu privind confecționarea discului ambreiajului motor prin turnarea asamblată din oțel, procedeu care potrivit calculelor, aduce o economie anuală de peste 340 de tone de metal.

ULTIMELE VERIFICĂRI

La centrul mecanic Tecuci, regiunea Galați, se muncește cu sirg pentru repararea motoarelor și tractoarelor trimise aci de către S.M.T.-uri și G.A.S.-uri. In fotografie: brigada condusă de tov. Patineu Ion făcînd ultimele verificări la motorul unui tractor.

Foto: AGERPRES

PENTRU 3000-3500 DE LITRI DE LAPTE PE CAP DE VACĂ — **PENTRU SUB 1 LEU PREȚ DE COST PER LITRU**

Porumbul siloz oferă mari posibilități de sporire și ieftinire a producției

La sfîrșitul acestui an gospodăria noastră va avea cu 73 de capete mai multe vaci de lapte decît în 1959. Față de anul 1957, numărul vacilor va fi de peste două ori mai mare. O dată cu creșterea numărului de animale, gospodăria a mărit treptat producția medie pe cap de vacă și a redus an de an prețul de cost al laptelui. Sectorul taurin a contribuit într-o măsură însemnată la rentabilizarea gospodăriei care s-a produs anul trecut. Faptul că am trecut de la pierderi la beneficii ne-a făcut pe noi cei care lucrăm la G.A.S. Stîlpu să socotim anul 1959 an de cotitură pentru gospodăria noastră.

La obținerea de producții de lapte tot mai mari și mai ieftine a contribuit într-o măsură aproape hotărîtoare cantitatea de porumb murat cu care am furajat vacile. Interdependența dintre creșterea producției, reducerea prețului ei de cost și furajarea cu porumb siloz sînt sintetizate de tabelul alăturat.

ANUL	SUPRAFAȚA ÎNSĂMÎNȚATĂ CU PORUMB PT. SILOZ (ha)	PRODUCȚIA MEDIE (Kg)	PREȚ DE COST PER TONĂ	PORUMB SILOZ PE CAP DE VITĂ (TONE)	N-RUL DE VACI	PRODUCȚIA PE CAP DE VACĂ FURAJATĂ		PREȚ DE COST PER LITRU DE LAPTE	
						PLAN	REALIZ.	PLAN.	REALIZ.
1957	75	15.000	150	4	120	2.200	2.200	1,32	1,38
1958	90	20.000	90	5	145	2.400	2.480	1,29	1,29
1959	100	29.000	65	7	181	2.600	2.630	1,19	1,16

Din aceste date se desprinde o concluzie clară: sporirea suprafeței destinate culturii porumbului pentru siloz, sporirea producției de masă verde la hectar și reducerea prețului ei de cost au dus nemijlocit la creșterea și ieftinirea producției de lapte. Privindu-ne autocritic munca, trebuie să spunem că pînă acum n-am făcut tot ce trebuia în privința producerii acestui furaj extrem de valoros.

Recenta plenară a C.C. al P.M.R. și propria noastră experiență ne-au învățat să acordăm culturii de porumb pentru siloz o atenție mai mare decît în trecut. Spre deosebire de anii anteriori vom amplasa culturile pe cele mai bune sole, vom fertiliza terenul cu cantități de îngrășăminte mai mari, vom da același număr de prașile ca și porumbului destinat pentru producția de boabe. Totodată, în 1960 vom mări și suprafața cultivată cu porumb pentru siloz la 139 de ha. La unitatea de suprafață vom obține cel puțin 40.000 de kg. de masă verde. Vom putea astfel să asigurăm pe cap de vacă minimum 10 tone de porumb recoltat în faza de coacere lapte-ceară. Cultivînd și restul de furaje, necesare pentru întocmirea de rații echilibrate, vom obține cu siguranță o producție medie de lapte care să depășească cei 2.800 litri planificați pe cap de vacă furajată.

Pentru a obține producții mari de porumb siloz și un preț de cost redus noi am luat deja măsurile ce se impuneau. Intre altele am ales terenul, l-am arat la 30 de cm. adîncime, introducînd sub brazdă cîte 25 de tone de bălegar și 300 de kg. de superfosfat la hectar.

Preocupați de reducerea prețului de cost al laptelui, noi am făcut cîteva socoteli pe care și le face orice gospodar. Astfel, am socotit că un litru de lapte se obține cu 2,5 kg. de siloz de bună calitate sau cu 0,500 kg. uruială de porumb. Silozul adaugă prețului de cost al laptelui 0,18 lei, iar uruiala 0,35 lei. Dar nu numai atît. Folosind porumbul siloz gospodăria face economie de teren fiindcă cu porumbul siloz de pe un hectar se obține tot atît lapte cît s-ar obține cu porumbul boabe de pe 2,5 ha.

Recoltatul, transportul și însilozatul porumbului furajer vor fi efectuate în numai 8 zile. Porumbul nu va mai fi însilozat în gropi simple de pămînt ca în anii trecuți, unde, deși introduceam material tocat de bună calitate, înregistram an de an pierderi destul de mari din cauza apei freatice care era la suprafață. Apa stînjenea procesul de fermentație. In 1960 la secția Cioranca, de pildă, unde avem 100 de vaci, vom mura porumbul în două silozuri de beton construite la numai 40 de m. de grajd. Silozurile asigură, așadar, 10 tone de nutreț însilozat pe cap de vacă. Ca transportul de la bateria de silozuri la grajd să fie ieftin, noi am construit o linie decauvile.

Calculele făcute ne arată că vom produce porumbul însilozat la 0,03 lei per kg. Aceasta înseamnă că în 1960 vom produce litrul de lapte sub un leu. In afară de aceasta vom pune în valoare și alte rezerve de reducere a prețului de cost și sporire a producției. Este neîndoielnic că-n 1960 gospodăria noastră va face o cotitură și în privința producției de lapte depășind două granițe. Prima: granița de 3.000 de litri de lapte pe cap de vacă. A doua: coborîrea prețului de cost al laptelui la sub un leu per litru.

In anii următori vom spori producția de porumb pentru siloz la peste 60.000 de kg. la hectar. Aceasta fără a face la unitatea de suprafață cheltuieli mai mari decît cele actuale. Este deci evident că porumbul siloz ne va oferi și în anii viitori rezerve de sporire și ieftinire a producției.

MIHAI NICOLAU
inginer șef
la gospodăria agricolă de stat
Stîlpu, raionul Buzău

ÎNCEPUT de DRUM

In Podoleni, sătuc ce-și risipește casele pe dealurile domoale din jurul Buhușului, s-a născut o gospodărie colectivă.

Primele cereri au fost date de comuniști ca: Radu Vasile, președintele comitetului de inițiativă, Vasile Rotaru, președintele întovărășirii, Gheorghe Simeria, Ion Bordea, Toader Ploscaru și alții. Ei au mers din casă în casă, la rude, la prieteni, la vecini, să-i lămurească. A muncit aici împreună cu ei și tovarășul Gheorghiță Mihai, instructorul comitetului raional de partid Buhuși. Totuși treaba cea mai bună a fost făcută de expozițiile organizate la Podoleni.

In satul Romîni, sat vecin cu Podoleni, există din 1950 gospodăria colectivă „Filimon Sîrbu" care se dezvoltă și înflorește an de an. Cu bună știință, gospodăria aceasta a organizat deseori expoziții, prezentînd celor din Podoleni minunatele creații ale colectiviștilor. Sătenii din Podoleni au primit inițiativa să viziteze aceste expoziții. Multe produse adunate de pe ogoarele fără haturi, au fost prezentate la expozițiile colectiviștilor din Romîni. Gospodăria „Filimon Sîrbu" a obținut recolte din cele mai frumoase. Media: porumb boabe 2.650 kg la ha; griu 2.032 kg la ha; varză 50.000 kg la ha. Celelalte realizări tot atît de însemnate, care n-au putut fi aduse la expoziție, au fost văzute în sat, la fața locului, prin desele vizite pe care cei din Podoleni le-au făcut colectiviștilor din Romîni. Acolo au văzut ei numeroasele construcții bune și ieftine, realizate de colectiviști, cu mijloace locale, (o puiernită pentru 2.000 de păsări, un grajd și un pătul, făcute din chirpici și stuf, după o schiță luată din ziarul „Agricultura Nouă" și costînd în total doar 30.000 lei), vițele, un iaz de peste 20 de ha, pentru care au folosit apa pîrîului ce trece drept prin mijlocul satului, casele noi ale oamenilor, aparatele de radio, bicicletele, mobila și bunăstarea care pătrunde din zi în zi mai mult în viața colectiviștilor.

NOI OGOARE UNITE

In timpul nostru, pilda, exemplul, constituie cel mai eficient mijloc de agitație. De aceea, văzînd toate cele arătate mai sus, țăranii muncitori din Podoleni au trecut și ei la munca în comun, pe tarlale unite. Chiar și mijlocașul Vasile Norocea, maistru al recoltelor bogate, care a participat la consfătuirea pe țară a fruntașilor din agricultură și care era vestit în împrejurimi ca bun agricultor, după ce a văzut recoltele colectiviștilor, acolo în fața expoziției și-a scos pălăria și a exclamat: „Fraților, ne-ați învins". Și a făcut cererea pe loc.

Așa s-a întîmplat, că rînd pe rînd, două sute de oameni din Podoleni s-au hotărît să alcătuiască o gospodărie colectivă.

Și hotărîrea lor a devenit fapt împlinit.

STELA NEAGU

PREVENIREA ȘI COMBATEREA EROZIUNII SOLULUI — ACȚIUNE DE ÎNSEMNĂTATE NAȚIONALĂ

Ing. GH. TIMARIU
director general
în Ministerul Agriculturii

Pentru economia țării noastre lupta împotriva eroziunii solului are o deosebită însemnătate. Scoțînd în evidență marea importanță a acestei acțiuni, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, în raportul prezentat la cel de al II-lea Congres al P.M.R., arăta că „stăvilirea eroziunii și restaurarea terenurilor erodate trebuie, socotite ca o problemă de stat..." La plenara C.C. al P.M.R. din 3-5 decembrie 1959 s-a accentuat de asemenea asupra folosirii cît mai chibzuite a investițiilor în direcția îmbunătățirilor funciare, între care un loc de frunte îl ocupă combaterea eroziunii solului.

Lupta cu eroziunea trebuie să ducă în primul rînd la o gospodărire mai bună a pămîntului, la folosirea lui mai rațională, adică la organizarea teritoriului, iar premisa principală a acestui lucru o constituie, fără îndoială, transformarea socialistă a agriculturii. Prevenirea și combaterea eroziunii este o acțiune care necesită continuitate. Ea nu poate fi dusă la bun sfîrșit decît printr-o susținută activitate organizatorică și prin procesul continuu de producție al unităților agricole care au terenuri în pantă. Așadar, de justa organizare a producției agricole, de activitatea complexă a unităților agricole, depinde în cea mai mare măsură conservarea solului și lupta cu eroziunea.

Trebuie subliniat că dezvoltarea continuă a sectorului socialist din agricultura țării noastre permite aplicarea unui complex de măsuri care duc la protejarea solului împotriva eroziunii.

Aceste măsuri se referă la organizarea rațională a teritoriului gospodăriei și ele cuprind: așezarea categoriilor de folosință în mod rațional pe pante, introducerea asolamentelor de protecție a solului, orientarea justă a solelor și parcelelor, astfel ca toate lucrările agricole să se execute în sensul curbelor de nivel. Deosebit de importante sînt și amplasarea rețelei de drumuri și perdele forestiere de protecție, organizarea pășunatului pe tarlale în rotație, executarea proiectelor de organizare a teritoriului în vii etc.

O altă serie de măsuri se referă la agrotehnica folosită pe terenurile în pantă. Dintre acestea menționăm: arăturile și orientarea rîndurilor pe curbele de nivel, întreținerea culturilor pe curbele de nivel executîndu-se brazde, învăluiri etc; culturile în fîșii (cereale prășitoare), benzile tampon, păstrarea miriștilor înalte, mulcirea, însămînțări de ierburi pe pășuni, fertilizarea terenurilor cu bălegar și îngrășăminte chimice ș.a.m.d. De asemenea, pentru protejarea solului contra eroziunii sînt necesare unele măsuri silvo-ameliorative, cum ar fi: împădurirea terenurilor neproductive pentru agricultură, canalele de coastă pentru captarea apei, sau evacuarea ei în regiunile prea umede, drumurile terasate și perdelele de protecție amplasate prin organizarea teritoriului, terasările de pămînt etc.

In sfîrșit, utima serie de măsuri necesare sînt cele hidroameliorative sau de construcții (barajele din piatră pe firul torenților, ziduri pentru sprijinirea malurilor, bazine de acumulare etc.). Toate aceste măsuri conduc la oprirea apei pe versanți, obligînd-o să se infiltreze, iar surplusul să fie dirijat spre văi fără a spăla solul, precum și la restabilirea fertilității terenurilor erodate.

In concluzie, lupta cu eroziunea implică un complex întreg de măsuri care nu poate fi realizat numai de unele întreprinderi de construcții sau prin măsurile luate de o singură direcție (spre exemplu, Direcția generală geotopografică și organizare a teritoriului din Ministerul Agriculturii), ci prin concursul tuturor factorilor care organizează și îndrumă agricultura. Este nevoie să fie antrenate la lucrările de combatere a eroziunii solului mase cît mai largi de țărani muncitori, acțiune în care trebuie să-și aducă aportul mai ales comitetele executive ale sfaturilor populare.

Experiența anilor trecuți dovedește că cele mai bune rezultate în valorificarea terenurilor erodate au putut fi obținute în raioanele cu agricultura în întregime cooperativizată sau colectivizată. Sub conducerea organelor locale de partid și de stat și îndrumați de specialiști, numeroși colectiviști și întovărășiți din diferite regiuni ale țării au pornit cu entuziasm la transformarea a sute și mii de hectare neproductive sau slab productive în adevărate grădini. In raionul Bujoru, din regiunea Galați, bunăoară, colectiviștii din comunele Bujoru, Cuca, Oasele, Băleni, Foltești, Smulți și altele — îndrumați îndeaproape de inginerii și tehnicienii sfaturilor populare și ai Centrului de combatere a eroziunii solului de la Foltești — au executat în anul 1959 amenajări și terase pe o suprafață de 750 hectare, unde au fost înființate plantații de pomi roditori și viță de vie. De asemenea, în gospodăriile colective din regiune au mai fost plantate 132 ha cu perdele de protecție și executate lucrări de reținere a apei pe 400 ha de pășuni. Lucrări de mari proporții în ceea ce privește combaterea eroziunii solului au fost executate în anul trecut — din inițiativa sfatului popular regional, și în regiunea Pitești, unde țăranii muncitori au amenajat în terase peste 1000 de hectare terenuri neproductive în pantă. Pe aceste suprafețe au fost executate plantații de vii și pomi fructiferi.

Pe măsură ce se dezvoltă sectorul socialist din agricultură, se măresc simțitor și posibilitățile gospodăririi raționale a pămîntului. O bună gospodărire presupune în primul rînd un plan de organizare a întregii unități agricole și a teritoriului pe care-l posedă. Organizarea teritoriului fixează ordinea de folosire a pămîntului pentru un șir de ani. De aceea, în toate satele complet colectivizate este necesar să fie întocmite și respectate proiectele de organizare a gospodăriilor și ale teritoriului care trebuie să indice și măsurile de luptă împotriva eroziunii.

Pentru aplicarea în practică a acestor măsuri este nevoie de cadre bine pregătite. De aceea, se impune să fie specializate prin cursuri practice, organizate de Ministerul Agriculturii, un număr suficient de ingineri și tehnicieni din cadrul sfaturilor populare. Trebuie întărite serviciile organizării teritoriului pînă la raioane pentru a asigura organizarea teritoriului în toate unitățile agricole socialiste și asistența tehnică la amenajările antierozionale.

Pentru coordonarea și îndrumarea acțiunilor de combatere a eroziunii solului, Ministerul Agriculturii a înființat 9 centre. Aceste unități au devenit organe de execuție și de asistență în lucrările de conservare a solului și recuperare a terenurilor degradate. Centrele au fost înființate într-un număr restrîns de regiuni și nu sînt dotate cu forțe și utilaje suficiente pentru a face față nevoilor crescînde. Se impune deci ca aceste 9 unități ale Ministerului Agriculturii să fie preluate și dezvoltate de către sfaturile populare, înființîndu-se noi centre de conservare a solului și combatere a eroziunii după modelul celor existente. Aceste centre trebuie organizate pe lîngă secțiile agricole ca unități de sine stătătoare, dotate cu minimum de utilaj necesar și încadrate cu un număr corespunzător de ingineri și tehnicieni specializați.

Proiectul planului economic de perspectivă al țării noastre prevede recuperarea terenurilor scoase din producție din cauza eroziunii prin plantarea în viitorii ani a unor suprafețe însemnate cu vii și pomi. Pentru buna desfășurare a acestei acțiuni de însemnătate națională, este necesar să fie întocmite planuri de organizare a teritoriului pe masive de 100—500 ha. privind viitoarele plantații și să fie asigurată asistența tehnică necesară terasării și amenajării terenului.

Plantarea viilor și livezilor prevăzute în perspectivă trebuie făcută numai pe terenurile erodate, care nu pot fi bune pentru culturile de cîmp. Terenurile respective trebuie însă cercetate și identificate din timp, ridicate în plan și proiectată organizarea teritoriului. Amenajarea terenului va fi executată de gospodăria respectivă cu membrii săi bineînțeles, avînd asistența aparatului tehnic din cadrul secțiilor agricole raionale și a centrelor de conservare a solului.

Problemele organizării teritoriului și

(Continuare în pag. 4-a)

Invățămîntul agrozootehnic de masă

Activitate vie în regiunea Cluj

O preocupare de seamă a țăranilor muncitori în perioada de iarnă este participarea la cursurile agrozootehnice. De ajutorul pe care-l primesc la aceste cursuri s-au convins an de an tot mai mulți țărani muncitori din regiunea Cluj. Față de anul trecut, numărul cursanților de la aceste forme de învățămînt a crescut cu peste 5.000, astfel incît la cele 1.069 de cercuri și cicluri de lecții organizate în iarna aceasta participă peste 35.000 de țărani muncitori.

Bune rezultate în desfășurarea învățămîntului agrozootehnic de masă se obțin în acele raioane în care lectorii împreună cu conducerile unităților s-au preocupat îndeaproape de mobilizarea cursanților și asigurarea condițiilor optime de școlarizare.

In raionul Bistrița, de pildă, la cele 82 de cercuri participă la cursuri 3.970 de cursanți, care pînă acum două săptămîni audiaseră cîte 5 lecții. La cercul de la G.A.C. Viișoara, condus de ing. Pascu Alexandru, cei 28 de cursanți au ajuns de-acum la a 9-a lecție. In raionul Luduș la G.A.C. Chețani, lectorul ing. Uscătescu a ținut pînă în prezent 6 lecții la care au participat de fiecare dată un număr de 60 de cursanți.

In unele comune însă se constată o mai slabă preocupare în desfășurarea învățămîntului de masă. Astfel de exemple ne oferă cercul de învățămînt din comuna Sărmaș, lector ing. Cufteac, din colectivul secției agricole, G.A.C. Răgășești, raionul Dej, lector ing. Simion Aluise de la Agrosem și comuna Mirislău, raionul Aiud, lector prof. Ștefănescu Cornelia, care tărăgănează în mod nejustificat ținerea cursurilor. (pînă în prezent s-a ținut abia cîte o lecție).

Pentru buna cunoaștere și îndrumare a procesului de învățămînt agrozootehnic de masă, s-au deplasat în toată regiunea trei brigăzi regionale formate din delegați ai secției agricole, secției de învățămînt și Trustului Gostat. Aceste brigăzi au participat la ținerea lecțiilor și au analizat și îndrumat atît la comune, unități, cît și la raion ținerea cu regularitate și în bune condiții a acestor cursuri.

Problema învățămîntului de masă se va analiza de asemenea si în cadrul sesiunilor festive ale sfaturilor populare raionale.

Ing. POJAR IACOB
corespondent

Două cercuri agrozootehnice cu rezultate bune

În comuna Bertea din raionul Teleajen, s-a ținut de curînd cea de-a zecea lecție a cursului agrozootehnic de masă, care și-a început activitatea încă din luna decembrie. De atunci, săptămînă de săptămînă țăranii întovărășiți și cei cu gospodării individuale care sînt inscriși la curs vin cu regularitate la căminul cultural, unde ascultă lecțiile predate de către lectorul Petre Popescu, tehnicianul agronom al comunei, care se străduiește să explice în termeni simpli probleme de agricultură, zootehnie etc.

Cunoștințele însușite cu temeinicie la curs au și început să fie aplicate în practică de către unii cursanți ca, de de pildă: Gh. Chiva, C. Ispas, Gh. Bunescu și Gh. Popescu, care au transportat la cîmp 13 tone de gunoi de grajd, au curățat de licheni și au stropit peste 4.000 de pomi fructiferi.

*

Și cercul agrozootehnic din comuna Podenii Vechi, același raion, își desfășoară activitatea în mod satisfăcător. Și aici cursanții — printre care mulți utemiști — frecventează cu regularitate cursurile și aplică în practică cele învățate. Indrumați de lectora Teodora Nicolescu, cursanții Gh. Dinu, Fevroaia Jercălău, Vasile David și alții au transportat la cîmp cantitatea de 110 tone gunoi de grajd, au stropit peste 3.000 de pomi fructiferi și au desfundat suprafața de 2 ha. teren, pe care vor planta viță de vie.

Activitatea rodnică a celor două cercuri agrozootehnice din comunele Bertea și Podenii Vechi și aplicarea în practică a celor învățate vor contribui fără îndoială la obținerea de recolte tot mai bogate.

VASILE ENESCU
corespondent

Este necesar ca munca să fie îmbunătățită

In raionul Caracal din regiunea Craiova, anul acesta au fost organizate în cadrul învățămîntului agrozootehnic de masă, 191 de cercuri, la care s-au înscris 9.173 de cursanți.

In unele comune, ca de pildă, Băbiciu, Preajba, Studina sau Traianu, problema învățămîntului agrozootehnic a fost privită cu simț de răspundere de către organele agricole și comitetele executive ale sfaturilor populare respective, asigurîndu-se săli corespunzătoare materiale didactice, repartizîndu-se lectorii necesari, iar cursurile deschizîndu-se la vreme.

In alte comune însă — așa cum am mai scris la vreme — de exemplu, Apele Vii, Dioști, Celaru sau Vlădila, nu s-au ținut decît una sau două lecții, în loc de cinci-șase cît era planificat. Nici în ultimele săptămîni aci o serie de lipsuri n-au fost înlăturate. Din cauza lipsei de îndrumare și control, în unele comune cum sînt Dioști sau Devesel, lecțiile nu sînt însoțite de exemple practice, lipsește materialul demonstrativ necesar unei bune însușiri a lecțiilor etc.

Este necesar ca organele agricole cu muncă de răspundere în problema învățămîntului agrozootehnic de masă să analizeze faptul că în general, în acest raion cursurile se desfășoară slab — și să ia măsurile ce se impun în vederea bunei predări a lecțiilor, și a mobilizării cursanților pentru o frecvență regulată.

Cursanți conștiincioși

In perioada de iarnă una din preocupările de seamă ale membrilor gospodăriei agricole colective „Prietenia Romîno-Coreeană" din comuna Făcăeni, raionul Fetești, o constituie cursurile agrotehnice de masă, la care în acest an s-au înscris colectiviști fruntași, brigadieri, șefi de echipă și membrii consiliului de conducere din gospodărie.

La aceste cursuri, care se țin săptămînal, participă cu regularitate 86 de colectiviști și colectiviste.

FRINCU CONSTANTIN
corespondent

LECȚII BINE PREGĂTITE

In această iarnă cercul agrozootehnic care funcționează în comuna Cosmeștii din raionul Videle desfășoară o vie activitate.

Lecțiile predate cu multă pricepere de către tehnicianul agronom Victor Grigore — care, demonstrînd importanța aplicării metodelor înaintate în lucrarea pămîntului, folosește exemple din comună și raion — sînt ascultate cu interes nu numai de către cei înscriși la curs, ci și de alți țărani muncitori din comună. Ei participă în număr mare la unele lecții convinși că au de învățat lucruri noi și folositoare. Cea de a cincea lecție, de pildă, intitulată „Lucrările de bază ale solului" a fost audiată de 130 de țărani muncitori.

Printre cursanții care în discuțiile purtate cu lectorul au dat dovadă de o temeinică însușire a lecțiilor predate se numără întovărășiții Aurel Pătrașcu, Ștefan Bălan și alții.

V. PUFULETE
corespondent

COLECTIVIȘTII LA CURS

Și la gospodăria colectivă din comuna Mihail Kogălniceanu, regiunea Constanța, se desfășoară în aceste zile de iarnă cursul agrotehnic de masă. In fotografie: inginera Petre Maria explicîndu-le colectiviștilor care este structura solului și cum trebuie el fertilizat.

Atitudini de nepăsare

Este de netăgăduit că cele 15 cadre didactice cu studii agricole superioare care lucrează la Centrul școlar agricol din orașul Lipova, se străduiesc zi de zi să pregătească temeinic muncitori calificați și tehnicieni cu pregătire medie, necesari agriculturii noastre socialiste. Rezultatele bune ale acestei activități sînt cunoscute. Dacă ne referim însă la ajutorul pe care aceste cadre pot și trebuie să-l dea gospodăriilor agricole colective și întovărășirilor agricole din Lipova, Radna, Șoimoș Ususău și altele — situate la numai cîțiva kilometri de Centrul școlar agricol — vom vedea că lucrurile nu stau tot atît de bine, că unii tovarăși de la Centrul școlar agricol care au fost numiți prin decizie ca lectori în învățămîntul agrozootehnic de masă dau dovadă de multă nepăsare față de cercurile de care răspund. Dar să lăsăm faptele să vorbească. Incă din luna decembrie, secția agricolă a sfatului popular raional Lipova a luat unele măsuri cu privire la organizarea învățămîntului agrozootehnic de masă, numind lectori pentru cercurile de învățămînt și instruindu-i asupra sarcinilor ce le revin în vederea bunei organizări și desfășurări a învățămîntului. De la Centrul școlar agricol din Lipova secția agricolă a sfatului popular raional a solicitat ca lectori doi ingineri agronomi. Deși aceștia cunosc instrucțiunile Ministerului Agriculturii care cheamă pe toți inginerii și tehnicienii specializați în agricultură de a conduce și ajuta concret învățămîntul agrozootehnic de masă, pînă la data de 20 ianuarie inginerii respectivi nu realizaseră nimic în această privință.

Inginerul Acker Simion, lector la cercul agrozootehnic de pe lîngă gospodăria colectivă din Ususău, a ținut o singură lecție, în fața a 8 colectiviști, privind îngrășarea solului. Inginerul Teodor Porumb, lector la cercurile întovărășirilor agricole din Radna și Șoimoș, pretinde că nu a știut cînd trebuie să înceapă lecțiile, că n-a primit material de la secția agricolă etc.

Realitatea este că lectorii sus-amintiți știau foarte bine că lecțiile trebuiau să înceapă pe data de 12 decembrie, dat fiind că au luat parte la consfătuirea raională, și însuși tov. Acker Simion a ținut lecția-model la centrul raional. Mai mult, lectorii respectivi cunosc în mod amănunțit specificul comunelor respective, condițiile economice și pedoclimatice ale acestora, și sînt deci foarte indicați să țină aceste cursuri, să dea sfaturi tehnice, să țină conferințe, prin care țărănimea muncitoare să se convingă de avantajele muncii în comun cu mijloace mecanizate, să-și însușească cunoștințe în vederea obținerii unor producții animale și vegetale cît mai mari, cunoștințe privind cultura porumbului de siloz etc.

Dacă, așa cum spuneam, lectorii respectivi n-au acordat atenția cuvenită acestor cursuri, nici sfatul popular raional nu s-a preocupat îndeajuns de învățămînt, necontrolînd modul în care își desfășoară activitatea lectorii.

Dovadă de nepăsare față de cursurile agrozootehnice au dat și inginera Elisabeta Theiss și medicul veterinar Ion Cîmpeanu, care pînă la 20 ianuarie nu ținuseră decît două lecții.

Nici la gospodăria agricolă de stat din orașul Lipova, situația nu se prezintă mai bine. La cercul zootehnic nu se ținuseră pînă la 20 ianuarie decît două lecții. Cercul cu mecanizatorii nu se deschisese pînă la această dată, iar cerc agrotehnic nici nu a fost prevăzut.

Situația existentă la unele cercuri agrozootehnice din raionul Lipova trebuie curmată în cel mai scurt timp, fapt care impune organelor locale să ia toate măsurile în vederea desfășurării în condiții mai bune a învățămîntului agrozootehnic de masă care are o importanță deosebită pentru ridicarea nivelului profesional al celor ce muncesc în agricultură.

Ing. L. MOLDOVAN

Munca culturală în cîteva sate dobrogene

Străbătînd cîteva comune ale regiunii Constanța, am rămas plăcut impresionat de activitatea culturală ce se desfășoară în aceste zile de iarnă în cadrul gospodăriilor colective și al căminelor culturale. Am văzut biblioteci pline de cititori, cinematografe sătești în care colectiviștii vin să-și îmbogățească cunoștințele culturale, să învețe lucruri noi despre agricultură.

Am poposit mai întîi în comuna 23 August, raionul Negru Vodă. La căminul cultural „Gheorghe Coșbuc" — clădire mare, impunătoare, ridicată în anii puterii populare, corul de 50 persoane, echipa de dansuri și cea artistică repetau un program pe care urma să-l prezinte în fața consătenilor și a altor colectiviști din comunele vecine.

Biblioteca căminului cuprinde aproape 2.900 de volume, printre care cărți și broșuri agrotehnice, politice, precum și literatură. Pentru colectiviștii care altădată nici nu știau cum arată o bibliotecă, a devenit azi un fapt obișnuit să vină să se sfătuiască cu utemista Georgeta Vlădoiu — bibliotecara — ce anume cărți să citească, să se informeze asupra noutăților literare. Numai în decursul anului 1959, în cadrul bibliotecii căminului la cele 9 cercuri de citit și la cele 8 biblioteci de casă din comună, colectiviștii au citit aproape 4.000 de volume. Tot în cursul anului trecut s-au făcut o serie de recenzii la diferite cărți, care apoi au fost prezentate în fața țăranilor muncitori. Printre fruntașii la citit și deținătorii insignei „Iubiți Cartea", se numără colectiviștii Vlad Nicolae, Vasilica Angelin, Ion Barnoș și alții. Colectiviștii din comuna 23 August au de asemenea posibilitatea să asculte la căminul cultural conferințe interesante și folositoare. Pentru perioada 1 ianuarie — 1 mai au fost organizate 46 de conferințe, printre care 19 pe probleme agrotehnice, 5 de combatere a misticismului, 5 privind educația și creșterea copiilor etc.

Din discuția purtată cu directorul căminului cultural am înțeles că această activitate rodnică a căminului se datorește în mare parte și posibilităților materiale create. Din fondul cultural de 13.000 lei, în anul trecut s-au cumpărat cărți în valoare de 7.000 lei, 2 acordeoane, un picup, un echipament de fotbal etc.

La G.A.C. „Haia Lifșiț" din comuna 2 Mai, același raion, activitatea culturală se desfășoară tot în bune condiții, numai că fondurile culturale din anul care a trecut nu s-au folosit așa cum ar fi trebuit. Stînd de vorbă cu tov. Platon Finogen, președintele gospodăriei colective, am aflat că din suma de 15.000 lei, fond cultural pe 1959, s-au cheltuit 12.830 lei pe cărți, pentru bibliotecă, iar cu restul sumei contabilul gospodăriei nu știe ce s-a făcut. De altfel, nici cărțile cumpărate nu le-am văzut, am văzut doar fișa contabilă, care justifică suma respectivă.

Bine ar fi dacă conducerea gospodăriei măcar în viitor s-ar preocupa mai îndeaproape de problema cheltuirii în mod chibzuit a fondurilor culturale, astfel încît ele să acopere cele mai urgente cerințe, iar sumele cheltuite să poată fi justificate oricînd. Este absolut necesar ca suma de 20.000 lei acordată ca fond cultural pe 1960 să fie folosită în chip judicios.

In sala căminului cultural „I. C. Frimu" din comuna Basarabi, raionul Medgidia, am putut admira echipa artistică formată din romîni, tătari și turci. Am admirat cu deosebire pe colectivistele Mutaza Sevie, Omer Ruiane și Salina Naide, care în costumele lor specifice, cu fesuri și năframe albe au executat un frumos dans tătăresc. Echipa artistică de agitație, formată din romîni, tătari și turci, a combătut unele lipsuri ale sfatului popular și ale gospodăriei colective, precum și atitudinea față de muncă a unor colectiviști.

Am vizitat apoi gospodăria agricolă colectivă din Oltina, raionul Adam Clisi, unde am stat de vorbă cu președintele gospodăriei colective, de la care am aflat că fondul cultural de 25.000 lei pe 1959, a fost cheltuit abia în ultimele zile ale anului, deoarece pînă atunci nici un tovarăș din conducerea gospodăriei nu și-a amintit că această sumă este destinată pentru satisfacerea nevoilor culturale, ca de pildă, cumpărarea de cărți agrotehnice — de care se simte nevoie în gospodărie, — cărți pentru copii și multe alte obiecte necesare unei bune desfășurări a activității culturale. Președintele gospodăriei mi-a declarat că pentru a nu se pierde banii a cumpărat în ultimul moment instrumente de fanfară.

Se pune însă întrebarea în ce măsură vor contribui aceste instrumente la ridicarea nivelului cultural al colectiviștilor ținîndu-se seama că deocamdată nimeni nu știe să cînte la vreunul din aceste instrumente, iar de cînd s-au cumpărat ele stau încuiate în dulapuri?

V. JUREVSCHI
corespondent

Ce să citim: „Sfaturi pentru cultura pomilor"

(Editura Agro-Silvică de Stat)

Lucrarea inginerului A. Negrila, recent apărută în Editura Agro-Silvică de Stat este un mic manual de botanică, pomicultura și fitotehnie.

Propunîndu-și să dea un îndrumar cuprinzator și pe înțelesul tuturor asupra culturii pomilor, autorul are în vedere nu numai latura practica a problemei ci și cea teoretica, izbutind să furnizeze informații interesante despre viața pomilor, despre bolile și insectele dăunătoare, făcînd astfel lectura plăcuta și instructiva.

O scurtă expunere introductiva pe tema însemnătății pe care cultivarea pomilor o are pentru țara noastră, ne arată că în R.P.R. clima este foarte prielnică creșterii și rodirii pomilor. Prin pomicultură se pot valorifica toate terenurile improprii culturilor de cîmp. „Pomicultura este o ramură bănoasă. O cultură de pomi bine făcută — se arată în introducere — poate aduce un venit de 6—7 ori mai mare la hectar decît culturile de cîmp".

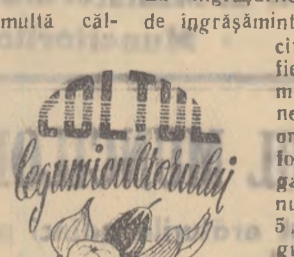
Capitolul următor, „Cunoștințe despre viața pomilor", este o interesantă lecție de botanică. Aflăm din paginile cărții cum este alcătuit pomul, cum crește, cum rodește. Mai departe autorul vorbește despre cerințele pomilor față de lumină, căldură, apă și sol. Astfel cititorul află și care sînt cerințele pomilor față de cei care îi îngrijesc și în ce direcție trebuie aceștia să-și îndrepte atenția pentru a asigura pomului cele patru elemente prielnice creșterii și rodirii sale.

Capitolul „Inființarea și îngrijirea livezii", cel mai amplu, cuprinde harta regiunilor pomicole a R.P.R., completată cu tabelele sortimentelor de pomi pentru fiecare regiune în parte și tabelul polenizatorilor. Munca de sistematizare întreprinsă de autor constituie un prețios ajutor pentru pomicultor, care va ști astfel, fără greșeală, cărui pom i se potrivește mai bine clima și solul din regiunea sa.

Volumul cuprinde în continuare descrierea amănunțită a tuturor lucrărilor cerute de livezile tinere, pe rod și bătrîne.

Ultimul capitol informează pe cititor asupra celor mai răspîndite și mai dăunătoare boli și insecte care vatămă pomii. Aici sînt cuprinse o parte din concluziile luptei pe care știința o duce de multe zeci de ani împotriva dăunătorilor — vegetali și animali — care răpesc, în mare parte rodul livezilor. Descrierea bolilor și dăunătorilor este însoțită de recomandarea celor mai eficace tratamente care preîntîmpină și stîrpesc efectele distructive ale acestora.

Ingrijirea culturii castraveților în seră

Pentru obținerea unor recolte mari la castraveții din sere este nevoie ca în perioada de vegetație a culturilor să executăm la timp lucrările obișnuite (udat, aerisit, stropit etc.) acordînd o deosebită atenție mai ales îngrășărilor suplimentare și ciupitului.

Din experiențele întreprinse de Institutul de cercetări horti-viticole a rezultat că poate fi realizată în seră cu multă ușurință o producție de 20-25 kg. de castraveți pe m², dacă se aplică la timp și corect măsurile agrotehnice indicate.

Deoarece castraveții cer multă căldură, pînă la formarea primelor fructe, este necesar ca temperatura din seră în cursul nopții să se mențină între 18-20°C, iar ziua la 25-28°C, pe timp senin, și 20-23°C pe timp noros.

Temperaturile mai ridicate provoacă îngălbenirea și alungirea plantelor, măresc sensibilitatea lor la diferite boli criptogamice și creează condiții foarte bune pentru dezvoltarea păianjenului roșu.

Mai tîrziu, cînd plantele încep să lege fructe se recomandă următoarele temperaturi, care trebuie menținute în seră pe întreaga perioadă de fructificare: în zilele cu soare 25-30°C ziua și 21-23°C noaptea; iar în zilele noroase 22-25°C ziua și 20-22°C noaptea. In ceea ce privește udatul culturilor de castraveți, acesta se face pînă la începerea fructificării, mai rar și cu cantități mici de apă, încălzită la temperatura serei.

Mai tîrziu, cînd plantele se dezvoltă viguros și încep să fructifice, udatul se face la 2 zile și apoi chiar în fiecare zi.

Se știe că uscarea pămîntului în această perioadă, oprește fructele din creștere, le deformează, producția scăzînd cantitativ și calitativ. Pentru a se evita acest neajuns și în scopul favorizării formării unor rădăcini puternice, cam la 2 săptămîni de la începerea fructificării solul trebuie acoperit cu un strat gros de circa 4-5 cm. de bălegar de vite cornute semi-putred; apoi ori de cîte ori rădăcinile apar la suprafață se va presăra peste ele un strat de 1-2 cm. pămînt din compoziția celui folosit în seră la plantarea castraveților.

Umiditatea relativă a aerului din seră trebuie menținută la nivelul de 85-90%. In asemenea condiții se obțin fructe pline și de formă regulată. Umiditatea relativă ridicată a aerului împiedică apariția păianjenului roșu și a tripsului.

Ingrășările în seră încep odată cu primul udat și se repetă săptămînal. La primele două îngrășări se folosesc 100 gr. azotat de amoniu, 200 gr. superfosfat și 200 gr. sare potasică dizolvate în 100 litri apă, dîndu-se în jurul fiecărei plante cîte 0,5-0,8 litri soluție. La îngrășările următoare cantitatea de îngrășăminte se dublează, dîndu-se cîte 1-1,5 litri soluție la fiecare plantă. Se recomandă ca îngrășarea minerală să alterneze cu cea organică. In acest scop se folosește zeama de bălegar proaspătă de vite cornute (o parte balegă, plus 5 părți apă) sau zeama de gunoi de păsări (o parte gunoi de păsări la 10 părți apă).

Ciupitul castraveților după plantarea lor în seră, se face prima dată atunci cînd planta are în mod normal 8-9 frunze.

Pînă la prima sîrmă nu se lasă nici o ramificație laterală și nici un fruct. Lăstarii superiori se dirijează orizontal, legîndu-se de sîrma cea mai apropiată; lăstarul principal se dirijează spre coama serei și se ciupește din nou atunci cînd a ajuns sub coamă. Lăstarii laterali se ciupesc la o frunză deasupra fructului fără a se orbi mugurii sau lăstărașii de la subțioara frunzelor. Orice lăstar lateral care nu a format rod pînă la frunza a doua sau a treia se înlătură.

Ciupirea scurtă favorizează o creștere rapidă a fructelor, iar planta se dezvoltă nu numai în sens vertical și în sens orizontal, formînd mai multe ramificații laterale.

Combaterea făinării și a păianjenului roșu care produc pagube mari culturilor de castraveți se face prin stropiri regulate, din patru în patru zile, a tuturor frunzelor, pe ambele fețe, cu sulf muiabil în amestec cu Ekatox (400 gr. sulf muiabil plus 20 gr. Ekatox la 100 litri apă).

Recoltarea castraveților se face din trei în trei zile pentru a da posibilitatea fructelor rămase să crească cît mai repede. Toate fructele diforme sau bolnave trebuie înlăturate pe măsură ce apar.

Ing. L. MAIER

Venituri de 500.000 de lei din contractări

La adunarea generală pe care au ținut-o de curînd, membrii gospodăriei colective „Partizanii Păcii" din Ardud, regiunea Baia Mare, au scos în evidență avantajele valorificării produselor agricole prin unitățile agricole de stat. In anul 1959, pentru cele 95 tone grîu, 39 tone porumb, 6 tone floarea-soarelui și alte produse vîndute statului, colectiviștii au obținut venituri de peste 500.000 lei.

Colectiviștii din Ardud au hotărît ca prin aplicarea tuturor măsurilor agrotehnice necesare să realizeze în acest an cel puțin 2.100 kg grîu și peste 1.700 kg floarea-soarelui la hectar. Totodată ei și-au luat angajamentul ca să contracteze cu statul cantități cu mult mai mari ca anul trecut.

Chemarea colectiviștilor din Batăr

De curînd, membrii gospodăriei colective „Drum Nou" din comuna Batăr, raionul Salonta, regiunea Oradea, au adresat o chemare către toate gospodăriile colective din această regiune, pentru ca în anul 1960 să se contracteze cu statul cît mai mari cantități de produse vegetale și animale.

In adunarea generală pe care au ținut-o de curînd, colectiviștii din Batăr au hotărît să contracteze anul acesta: 400 kg grîu, 600 kg porumb și 1.100 kg floarea-soarelui la hectar, ceea ce, raportat la suprafața însămînțată în toamna trecută cu grîu, și suprafețele ce vor fi însămînțate în primăvară cu porumb și floarea-soarelui, reprezintă 180.000 kg grîu, 144.000 kg porumb și 33.000 kg floarea-soarelui.

Colectiviștii din Batăr au sporit cu mult față de anul trecut și contractările de alte produse. Astfel, ei au contractat 2.400 kg lînă, 30.000 kg carne — din care 20.000 kg carne de porc — 76.500 litri de lapte. Pentru a ajunge la această cantitate de lapte, colectiviștii vor spori numărul vacilor de lapte de la 45 la 65 și vor însămînța 30 ha cu porumb destinat însilozării.

In comuna Musetești, regiunea Pitești, a fost construit de curînd, prin muncă voluntară și contribuția bănească a țăranilor muncitori, un frumos cămin cultural.

ADUNĂRILE SĂTEȘTI ANUALE ALE COOPERATIVELOR DE CONSUM

Un bun prilej pentru contractarea și achiziționarea a cît mai mari cantități de produse agricole

I. MICU
Redactor șef al „Gazetei Cooperației"

In prezent, în întreaga țară se desfășoară adunările sătești anuale ale cooperativelor de consum. La aceste adunări, consiliile sătești raportează cum au fost duse la îndeplinire sarcinile cooperativei în raza satului respectiv, cum au contribuit cooperatorii la realizarea acestor sarcini. Totodată, se aleg noile consilii sătești, precum și delegații pentru adunările generale ale cooperativelor.

Adunările anuale sătești ale cooperativelor de consum au devenit în ultimii ani un eveniment important în viața satului. Acest fapt este oglindit și în amploarea cu care membrii cooperatori participă la adunări. Este destul să arătăm că în timp ce în anul 1958 numărul participanților la adunările sătești anuale a fost de 3.159.557 de membri cooperatori, în 1959, a ajuns la 3.356.717.

Adunările sătești anuale au devenit tot mai bune prilejuri pentru a se dezbate și a se lua măsuri în vederea rezolvării problemelor economice importante care stau în fața cooperativelor.

Unele dintre problemele foarte dezbătute în prezent le constituie achizițiile și contractările de produse agricole.

A devenit un obicei ca în astfel de ocazii, oamenii nu numai să analizeze modul în care consiliul din satul respectiv a contribuit la îndeplinirea sarcinilor de achiziții și contractări ale cooperativei ci să și treacă concret la rezolvarea lor, vînzînd diferite produse agricole, încheind contracte sau luîndu-și angajamente de seamă pentru valorificarea unor cît mai importante cantități de produse.

Și în acest an, achizițiile de produse agricole și contractările au stat în multe locuri, în centrul atenției lucrătorilor cooperativelor și a membrilor cooperatori. In consfătuirile pe circumscripții, care s-au desfășurat premergător adunărilor sătești, cei mai buni activiști au dezbătut cu membrii cooperatori sarcinile ce revin cooperativelor în domeniul contractărilor și achizițiilor. Bunăoară, cu prilejul consfătuirilor de la cooperativa Căciulata, raionul Plenița, s-au achiziționat 6.000 kg porumb, 1.000 kg floarea-soarelui, 500 kg grîu și altele; la cooperativa Sălcuța din același raion, 2.000 kg. grîu, 4.700 kg porumb, 6.000 kg floarea-soarelui; la cooperativa Probota din raionul Iași, în urma consfătuirilor, s-au preluat în întregime cerealele contractate.

Exemplul bun dobîndit la achiziționarea și contractarea a cît mai multe produse agricole, cu ocazia consfătuirilor pe circumscripții cu membrii cooperatori, va trebui să fie popularizat și extins și la consfătuirile ce se vor ține de acum înainte.

Și la adunările sătești care s-au desfășurat pînă în prezent, țăranii muncitori au acordat o atenție deosebită contractărilor și achizițiilor de produse agricole. Membrii cooperatori dovedesc că înțeleg tot mai temeinic rostul cooperativei și îndatorirea ce le revine de a produce și valorifica prin comerțul socialist cantități tot mai mari de produse.

Față de ajutorul puternic pe care statul democrat popular îl dă zi de zi țărănimii muncitoare aceasta înțelege să contribuie tot mai susținut la realizarea fondului centralizat al statului. Nu întîmplător, în acest an, la adunările sătești ținute pînă acum, nu problemele legate de desfacerea mărfurilor au fost pe primul plan, ci acelea legate de contractări și achiziții ca și de gospodărirea cooperativelor. La numeroase adunări sătești, pe lîngă faptul că s-au luat angajamente în vederea creșterii volumului de contractări și achiziții s-au și vîndut ori s-au contractat importante cantități de produse. In cadrul altor adunări, membrii cooperatori au dezbătut și au hotărît modul prin care vor contribui în acest an, la realizarea planului de contractări și achiziții, dînd prețioase sugestii cu privire la o mai bună activitate a achizitorilor.

La adunările sătești ale cooperativei Săvîrșin, raionul Lipova, s-au achiziționat 5.000 ouă, 1.400 kg fasole și alte produse. Angajamentele luate în aceste adunări prevăd, printre altele, valorificarea prin cooperativă a 3.500 kg cereale, 4.000 ouă etc. La cooperativa Iernut, raionul Luduș, participanții la adunările sătești s-au angajat să contracteze 79.200 kg grîu, 64.500 kg porumb, 8.800 kg orzoaică, 12.700 kg floarea-soarelui etc.

Trebuie subliniat însă că față de posibilitățile existente, nu peste tot locul și nu în suficientă măsură au fost folosite consfătuirile pe circumscripții cu membrii cooperatori și adunările sătești, pentru achiziționarea și contractarea a cît mai multe produse agricole.

Este bine ca la toate adunările sătești, membrii cooperatori să fie antrenați să valorifice produsele agricole ce le prisosesc și să-și ia angajamente concrete în vederea sporirii cantităților de produse ce urmează a fi contractate. Rezultatele vor fi cu atît mai bune, cu cît președintele și membrii consiliului sătesc, ca și activele de sprijin, vor da exemplu, în această privință.

Este deosebit de important ca consiliul sătesc al cooperativei de consum și achizitorii respectivi să urmărească cum sînt duse la îndeplinire angajamentele luate în cadrul adunărilor sătești. In raionul Teleajen, urmărindu-se îndeaproape realizarea angajamentelor luate la adunările sătești ținute pînă în prezent, au fost achiziționate produse în valoare de peste 100.000 lei. De asemenea, în raioanele Aleșd, Criș și Șimleu au fost preluate în întregime produsele contractate.

Ne aflăm în plină perioadă de contractare pentru producția anului 1960. Ar fi profund greșit să nu fie folosit acest bun prilej în scopul antrenării membrilor cooperatori din fiecare sat, spre a valorifica pe calea contractărilor și achizițiilor cît mai însemnate cantități de produse agricole. Fiecare țăran muncitor, colectivist, întovărășit sau cu gospodărie individuală să contribuie după puterile sale, în măsură din ce în ce mai mare, la asigurarea fondului central al statului. Căci cu cît statul nostru democrat popular va dispune de produse mai multe, cu atît și nivelul de trai al poporului nostru va fi mai ridicat.

Tuşa Anica – fruntaşa gospodăriei

In fapt de seară, o linişte adîncă domnea în tot satul. Dinspre baltă bătea un vînt rece, tăios. Am pornit agale pe o uliţă lăturalnică a satului, şi m-am oprit în faţa unei porţi dincolo de care se afla o casă cu prispa înaltă, strălucitor de curată.

Insoţitorul meu, un tînăr colectivist, care să fi tot avut 20 de primăveri, mă îndemnă:

— Haide în curte, că tuşa Anica ţine dulăii legaţi.

Aşa am pornit la Anica Cojocaru despre care auzisem la sediul gospodăriei numai cuvinte de laudă. Păşim acum în ogradă. In pragul uşii s-a ivit o femeie legată cu o broboadă cu ciucuri în jurul capului. Este chiar tuşa Anica, sprintenă, cu privirea strălucitoare, tinerească, deşi numără peste 60 de ani.

— Dar ce vînt v-a adus pe la mine, oameni buni?

Ne-am dat bineţe, am făcut cunoştinţă şi gazda primitoare, după ce a potolit ciinii, ne-a poftit în casă.

Păstram în minte tabloul caselor din vechiul sat al copilăriei mele, cu opaiţul care împrăştia un miros urît de gaz, cu cîteva bucăţi de scîndură, sprijinite pe 4 pari bătuţi de-a dreptul în pămînt, care ţineau loc de pat, peste care se întindea o rogojină drept saltea. Poate aşa arăta odinioară şi casa tuşei Anica. Acum însă ea este cu totul schimbată. In tavan străluceşte un bec de 100 de lumini. Razele lui se răsfrîng pe lemnul lustruit al mobilei şi al noului aparat de radio „Bicaz", cumpărat de curînd de la oraş.

— Şi-acum cu ce treburi pe la mine? mă întrebă gazda.

I-am spus scopul vizitei mele şi [tuşa] Anica a rămas puţin cam contrariată.

— Păi, tovarăşi, doar atîta ştiu să vă spun că de cînd am intrat în gospodăria colectivă, am muncit cu dragă inimă. Şi să nu vorbesc cu păcat, munca mi-a fost răsplătită din plin.

— Adică?

— Anul pe care l-am încheiat a avut pentru mine nu 360 de zile cîte sînt în calendar, ci ceva mai mult. 500, pentru care am primit singură 1.200 kg porumb, 1.100 kg grîu, 32 kg zahăr, orz, fasole, brînză, zarzavaturi şi 3.500 lei.

In seara aceea tuşa Anica şi-a deschis sufletul ca o carte din care puteai citi în voie. Biografia ei nu se deosebeşte cu nimic de aceea a celorlalţi ţărani de prin partea locului. In anii tinereţii a dus o viaţă grea. Cînd a luat fiinţă gospodăria colectivă „Nicolae Bălcescu" din comuna Baia, raionul Istria, s-a înscris printre cei dintîi. A muncit cu sîrg, iar rodul străduniei sale i-a îndestulat traiul.

Cu vreo 6 ani în urmă, tuşa Anica a propus consiliului de conducere înfiinţarea unei crescătorii de păsări. I s-a dat în grijă această crescătorie. Bună alegere! Vrednică din fire, ea trebăluieşte toată ziua pe la coteţele păsărilor. La 5 dimineaţa cînd cocoşii sînt la al treilea cîntat, tuşa Anica începe curăţenia. Mîncarea păsărilor o dă numai în jgheaburi bine spălate. Păsările au şi ele o anumită raţie care este cu stricteţe respectată. Fiecărei păsări i se dă 200 gr de boabe şi goază. Pentru pui, ea pregăteşte mîncarea cu o grijă de mamă. Cînd sînt tare mici le dă ouă fierte şi brînză proaspătă de vaci, amestecată cu mălai, mai apoi le toacă iarbă fragedă. „Pentru anul viitor — spune tuşa Anica — locul unde este crescătoria de păsări va fi împrejmuit cu plasă; pe el se vor însămînţa periodic plante pentru masă verde (lucernă, orz şi ovăz)".

La început tuşa Anica a crescut doar cîteva sute de păsări. Apoi, numărul lor s-a mărit şi o dată cu aceasta în bugetul colectivei s-au înscris noi venituri. In 1959 a crescut nu mai puţin de 3.800 de păsări din care s-au valorificat 3.500 capete şi un număr mare de ouă.

Cînd a avut loc şedinţa consiliului pentru discutarea planului de producţie pe anul 1960, ea a susţinut cu tărie ca gospodăria colectivă să crească 20.000 de păsări, să construiască 2 puiernițe şi coteţe mobile. Şi, de cuvîntul ei a ţinut seama adunarea generală.

Se înserase. Cu toate acestea, tuşa Anica Cojocaru a ţinut mult să-i vizităm puiernița. Impreună ne-am îndreptat către locul unde se află crescătoria de păsări şi în curînd m-am trezit înconjurată de un grup de păsări albe ca neaua de parcă atunci ninsese cu fulgi mari. In coteţe domnea o curăţenie exemplară. Se cunoştea că aici munceşte o femeie vrednică. La despărţire tuşa Anica ne-a rugat s-o vizităm atunci cînd în crescătoria gospodăriei colective vor fi 20.000 de păsări. Adică peste vreo cîteva luni.

Ing. DANA GIGUSIEVICI

CIFRE ŞI FAPTE

● In anul trecut gospodăria colectivă din comuna Nuşfalău, regiunea Oradea, a obţinut rezultate frumoase atît în sectorul vegetal cît şi în cel zootehnic. Producţia planificată la grîu a fost depăşită cu peste 1.000 kg., la orz cu 660 kg iar la sfecla de zahăr cu peste 20.000 kg la hectar.

● Printr-o bună îngrijire şi o raţională hrănire a animalelor, colectiviştii din comuna Sînpetru, raionul Codlea, regiunea Stalin, au dobîndit în anul 1959 o producţie medie de 2.950 litri lapte pe cap de vacă furajată.

● Pentru acest an gospodăria colectivă „1907" din Valea Stanciului, regiunea Craiova, şi-a propus să extindă suprafaţa cultivată cu porumb-siloz de la 50 ha la 120 ha. Pe 10 ha porumbul siloz se va cultiva în sistem irigat, urmînd a se obţine o producţie de circa 120.000 kg masă verde la ha.

● La gospodăria colectivă „Filimon Sîrbu" din comuna Piscu Vechi, regiunea Craiova, de curînd s-a construit o seră pentru obţinerea de legume timpurii (roşii, ardei, vinete, castraveţi etc.) pe o suprafaţă de 200 mp.

● In anul ce a trecut, sectorul agricol colectivist din raionul Negreşti, regiunea Iaşi, a cunoscut o puternică dezvoltare. Ca urmare a convingerii asupra superiorităţii muncii în gospodăria colectivă în 1959 au mai luat fiinţă încă 29 de gospodării colective, iar în cele existente au intrat alte 4.287 familii, cu o suprafaţă de circa 10.000 ha teren.

Sectorul zootehnic al gospodăriei agricole de stat Dilga, regiunea Bucureşti, a luat în ultimii ani o deosebită dezvoltare. In fotografie: o parte din grajdurile vacilor de lapte.

ÎN LEGĂTURĂ CU PREŢUL la care intră furajele în calculul cheltuielilor de producţie

Preţul de cost al producţiei animale este direct şi nemijlocit influenţat de doi factori: producţia propriu zisă şi cheltuielile de întreţinere. La rîndu-le, atît producţia, cît şi cheltuielile de întreţinere sînt în nemijlocită dependenţă de furajarea animalelor. Cu cît hrana asigurată animalelor va fi mai bună, mai variată, mai consistentă şi mai ieftină, cu atît şi producţia lor va fi mai ridicată şi va reveni la un preţ de cost mai scăzut.

Furajele reprezintă elementul principal al preţului de cost în ansamblul producţiei animale. Astfel, faţă de totalul cheltuielilor făcute pentru întreţinerea animalelor şi producţia respectivă, furajele au reprezentat în ultimii doi ani 50 la sută din preţul de cost al laptelui, 55 la sută din preţul de cost al cărnii de porc, 56 la sută din preţul de cost al lînii, ş.a.m.d. Din cele de mai sus rezultă că cheltuielile pentru furajare constituie unul din factorii hotărîtori ai nivelului preţului de cost al producţiei animale şi că reducerea lor constituie principala pîrghie de scădere a preţului de cost al cărnii, laptelui, lînii, ouălor. Spre exemplu, gospodăria agricolă de stat Peştera a produs litrul de lapte cu 0,93 lei, în principal fiindcă unitatea nutritivă a revenit sub un leu, pe cap de vacă, iar ziua furajată sub 11 lei; în aceeaşi vreme, gospodăria agricolă de stat Casimcea, vecină, a produs litrul de lapte cu peste 3 lei, în principal, fiindcă, pe cap de vacă, ziua furajată a revenit la peste 23 lei, consecinţă a faptului că unitatea nutritivă a costat peste 3 lei.

In actualul sistem de evidenţă şi calcul al preţului de cost al producţiei animale, furajele intră la valoarea lor reală din bilanţ, adică la valoarea cu care au fost produse şi predate sectorului zootehnic de către sectorul producţiei vegetale — dacă furajele respective sînt produse în gospodărie — şi la preţul de achiziţii, plus cheltuielile de transport, pentru furajele cumpărate. Fireşte, această metodă de calcul are dezavantajul că „acoperă" parţial realizările sau minusurile din munca zootehniştilor. Aceasta în sensul că, producţii animale ridicate pot fi totuşi obţinute la preţuri de cost urcate fiindcă furajele au fost scumpe, după cum se poate întîmpla şi situaţia inversă: producţii animale mici să revină la preţuri scăzute datorită faptului că furajele au fost ieftine. Astfel, în actualul sistem de calcul al preţului de cost al producţiei animale, spre pildă, al laptelui, nu se poate determina cu precizie dacă într-o gospodărie costul unui litru de lapte este ridicat datorită faptului că furajele au fost scumpe, sau, fiindcă zootehniştii n-au asigurat o bună îngrijire vacilor şi, în consecinţă, au obţinut producţii scăzute. De asemenea, nu sînt comparabile, întrutotul, rezultatele a două ferme din două gospodării vecine, care n-au avut asigurate aceleaşi furaje şi mai ales la acelaşi preţ. In actualul sistem de calcul, faţă de o gospodărie vecină care îşi produce singură furajele, însă îi revin la preţuri superioare celor de livrare, va fi avantajată gospodăria care nu şi-a produs singură furajele ci le-a cumpărat.

Pentru remedierea acestei stări de lucruri, pentru omogenizarea şi sublinierea rezultatelor muncii zootehniştilor, s-a propus prinderea furajelor, în calculul preţului de cost al produselor animale, la un preţ unic pe ţară, de exemplu, la cuantumul preţurilor de achiziţii de către stat ale furajelor respective. In felul acesta, existînd un etalon unic de costuri al furajării pe ţară, se poate determina în mod precis că, eventualele diferenţieri în ansamblul preţului de cost al producţiei animale, se datorează exclusiv muncii zootehniştilor. Acest calcul e acceptabil din punctul de vedere expus, dar totodată el poate constitui şi un prilej de camuflare a realităţii. In exemplul de mai sus, zootehniştii de la G.A.S. Casimcea, luînd în calcul furaje mai ieftine decît le-au avut, ar putea „pretinde" un preţ de cost de un leu la litrul de lapte, deşi în realitate, gospodăria a produs laptele cu peste 3 lei litrul.

Sistemul de calcul pe bază de etalon unic de costuri nu poate fi acceptat în nici un caz în rezultatele finale, pentru ansamblul gospodăriei, a cărei conducere — avînd în mîinile sale pîrghii suficiente de intervenţie în toate sectoarele de producţie şi în toate fazele producţiei — poate acţiona eficient pentru asigurarea reducerii preţului de cost, la toate elementele sale şi în tot decursul anului agricol. Consiliul G. A. S. poate deschide cîmp larg de acţiune tuturor lucrătorilor pentru realizarea, prin eforturi unite, a reducerii preţului de cost. Consiliul gospodăriei trebuie să coordoneze munca tuturor factorilor care converg către îndeplinirea sarcinii centrale trasată de partid: mărirea producţiei şi reducerea preţului său de cost în toate sectoarele.

Totuşi, odată cu introducerea hozrasciotului intern pe secţii şi ferme, sectorul zootehnic poate face un calcul al său, paralel cu calculul făcut pe gospodărie în baza normelor în vigoare. Acest calcul în care furajele nu intră la preţul de cost la care au fost produse ci la preţul de achiziţii este menit să evidenţieze direct minusurile şi plusurile din munca zootehniştilor. Privit astfel, sistemul de calcul pe bază de preţuri unice la furaje mi se pare util, dar nu într-atît ca să justifice înlocuirea prin el a sistemului de calcul actual. De aici n-aş vrea însă să se înţeleagă că actualul sistem de calcul al preţului de cost nu mai poate fi îmbunătăţit, fiind desăvîrşit.

Ing. E. JIANU
din Departamentul Gostat

Noul regulament de funcţionare a brigăzilor de mecanizare completă

Dovedindu-şi pe deplin superioritatea în ce priveşte folosirea utilajului şi obţinerea de recolte bogate la hectar, numărul brigăzilor de mecanizare completă din gospodăriile de stat a crescut neîncetat. In prezent, în aceste unităţi funcţionează peste 800 de brigăzi de mecanizare completă.

De curînd, conducerea Departamentului gospodăriilor agricole de stat a aprobat un nou regulament de funcţionare al brigăzilor respective. Potrivit acestui regulament nu se mai stabileşte mărirea formaţiei de lucru şi structura planului de cultură, ci se menţionează doar că în componenţa fiecărei brigăzi trebuie să intre cel puţin 3 mecanici agricoli. Pe viitor deci, asemenea brigăzi vor putea fi compuse şi din 7 mecanizatori cu tot atîtea tractoare. Se precizează însă că în componenţa brigăzilor nu vor putea intra decît mecanicii agricoli cei mai calificaţi şi sîrguincioşi.

De îndrumarea şi controlul muncii brigăzilor de mecanizare completă vor răspunde de acum înainte şefii secţiilor teritoriale şi mecanicii şefi ai secţiilor din gospodăriile de stat respective. Dacă o gospodărie de stat nu este organizată pe secţii, de munca brigăzilor va răspunde inginerul şef şi mecanicul şef al gospodăriei. In noul regulament se aduc unele îmbunătăţiri în ce priveşte acordarea de premii în afară de salariul lunar, brigăzilor care depăşesc planul de producţie la fiecare cultură în parte.

Ca rezultat al furajării cu porumb siloz

Gospodăriile agricole de stat din regiunea Iaşi care au asigurat cel puţin 10 tone nutreţ însilozat pentru fiecare vacă furajată, au obţinut în anul 1959 producţii sporite de lapte. La gospodăria agricolă de stat Laza, producţia de lapte pe cap de vacă a fost depăşită anul trecut cu 350 de l. De asemenea, gospodăria agricolă de stat „Scînteia" a obţinut de la fiecare vacă cîte 200 de litri de lapte peste cantitatea planificată. Realizări asemănătoare au obţinut şi alte gospodării agricole de stat.

In acest an, gospodăriile de stat din regiunea Iaşi vor mări efectivele de vaci cu încă aproximativ 700. Pentru a asigura o producţie de lapte şi mai mare, muncitorii din gospodării vor însămînţa cu porumb pentru siloz o suprafaţă cu 1200 de ha mai mare decît în anul trecut. In terenurile pentru această cultură care au fost arate adînc din toamnă, au fost încorporate cantităţi sporite de îngrăşăminte naturale.

(Agerpres)

Inovatori fruntaşi

Un rol deosebit de important în acţiunea de dezvoltare şi perfecţionare a tehnicii îl au inovatorii şi raţionalizatorii, aceşti neobosiţi descoperitori ai noului. Ei sînt, aşa cum îi numeşte tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej: „colaboratorii cei mai valoroşi ai corpului tehnic şi ingineresc, care participă activ la găsirea soluţiilor tehnice pentru mărirea randamentului maşinilor şi agregatelor, pentru creşterea continuă a productivităţii muncii şi reducerea preţului de cost".

La a doua consfătuire republicană a inovatorilor din unităţile agricole de stat ce a avut loc de curînd în Capitală, printre invitaţi au fost prezenţi şi cei 4 tovarăşi de mai sus. Iată cine sînt ei, în ordine de la stînga la dreapta: mecanicul Dumitru Macarenco de la S.M.T. Sibioara, regiunea Constanţa, ing. Daniel Andreescu de la centrul mecanic Dudeşti-Cioplea, mecanicul Ion Păpureanu de la G.A.S. Feteşti şi ing. Gh. Dumitrescu de la S.M.T. Chirnogeni.

Fiecare din ei are merite importante pe tărîmul realizării de inovaţii. Numai în anul trecut, tov. Dumitru Macarenco a realizat în unitatea sa 6 inovaţii. Aplicate în producţie, aceste inovaţii aduc economii antecalculate de aproape 400.000 lei. Una din inovaţiile sale, „colector de paie pentru combina C-1" a fost expusă în miniatură la expoziţia inovatorilor.

Tov. ing. Daniel Andreescu a realizat o inovaţie privind recondiţionarea capului mare al bielei D-35, inovaţie care a adus centrului mecanic Dudeşti-Cioplea, după numai 7 luni de la aplicare, o economie de aproape 100.000 lei.

Mecanicul Ion Păpureanu este autorul unor inovaţii ca: „maşină de stropit pomi" şi „dispozitiv de strunjit biele". Aplicarea acestora în producţie aduce gospodăriei de stat Feteşti economii anuale de zeci de mii de lei.

O dată în plus s-a verificat la consfătuire faptul că acolo unde cabinetele tehnice, îşi desfăşoară activitatea în condiţii bune, se înregistrează numeroase inovaţii. Cabinetul tehnic condus de ing. Gh. Dumitrescu a stimulat în permanenţă pe inovatori. Rezultatul: numeroase inovaţii introduse în producţie, fapt ce a dus la 20.000 de hantri peste plan şi 66,10 lei preţ de cost per hantru.

I. LEŞEANU

Vor extinde loturile demonstrative

Pentru anul în curs gospodăria colectivă „Prietenia Romîno-Coreeană" din comuna Făcăeni, raionul Feteşti, îşi va mări cu mult suprafeţele destinate loturilor experimentale-record. Astfel, de pe lotul de 25 ha cu porumb s-a propus a se obţine 16.650 kg la ha, lotul de sfeclă de zahăr va fi extins pe 25 ha (cu o producţie de 67.000 kg. la ha), de pe 4 ha cultivate cu cartofi se vor obţine cîte 45.000 kg la ha, iar la floarea soarelui de pe lotul de 20 ha să se dobîndească cîte 4.100 kg seminţe la ha. Pentru deplina reuşită a acestor acţiuni, pe întreaga suprafaţă s-a făcut în toamnă arătura adîncă, s-au administrat cîte 100 tone gunoi de grajd şi cîte 500 kg superfosfat pe fiecare hectar. Totodată s-au luat măsuri pentru întocmirea unui proiect de irigare a încă 250 ha teren.

Pe marginea sesiunii de referate şi comunicări ştiinţifice a I. C. Z.

Legătura cu practica – chezăşia succeselor

De curînd au fost încheiate lucrările sesiunii anuale de referate şi comunicări ştiinţifice a Institutului de cercetări zootehnice. Cele 56 de referate şi comunicări ştiinţifice prezentate la recenta sesiune a I.C.Z. şi discuţiile purtate pe marginea lor au dovedit că faţă de anii anteriori, în 1959 activitatea lucrătorilor ştiinţifici a fost mai mult legată de practică, de nevoile producţiei zootehnice din ţara noastră.

Printre referatele valoroase pentru practică s-au remarcat şi cele intitulate: „Cercetări asupra preparării şi folosirii nutreţurilor combinate la păsări în condiţii de fermă", „Contribuţii la folosirea şroturilor de ricin în hrana animalelor" şi „Folosirea tescovinei şi boştinei în hrana animalelor şi păsărilor".

Primul referat amintit aici are meritul de a fi stabilit în condiţii de fermă valoarea biologică a nutreţurilor combinate, iar celelalte două aduc la rîndul lor noi contribuţii pentru întărirea şi consolidarea bazei furajere. Experienţele au arătat că prin folosirea nutreţurilor combinate în hrana păsărilor, producţia de ouă sporeşte cu 13,8 la sută. De asemenea, prin utilizarea şroturilor de ricin, a tescovinei şi boştinei, se acoperă în măsură simţitoare deficitul de proteină în hrana animalelor, aducîndu-se astfel o contribuţie însemnată la dezvoltarea şi rentabilizarea şeptelului în unităţile agricole de stat şi cooperatiste.

Ca valoroase pentru practică au fost remarcate şi referatele „Indicii productivi de creştere ai metişilor obţinuţi din încrucişarea rasei sure de stepă cu rasele amelioratoare", „Date asupra întreţinerii tineretului taurin în stare liberă" „Cercetări asupra determinării substanţelor proteice din lapte", prezentate de secţia pentru studiul creşterii taurinelor. O serie de lucrări importante au fost susţinute şi de secţiile pentru studiul creşterii porcinelor, ovinelor, reproducţiei şi însămînţărilor artificiale, zoo-economie etc.

Una din sarcinile principale trasate de Plenara C.C. al P.M.R. din 26-28 noiembrie 1958 se referă la sporirea numărului de oi şi îmbunătăţirea raselor de ovine. Pentru a ajuta la îndeplinirea acestei sarcini, cercetătorii de la I.C.Z., în colaborare cu organele locale, au sprijinit în anul trecut aplicarea în masă în cadrul regiunii Constanţa, a metodei însămînţărilor artificiale la oi.

Folosindu-se pe scară largă această acţiune şi în restul regiunilor, se va ajunge ca într-un timp scurt să se amelioreze pe de o parte rasele de ovine locale iar pe de alta să se obţină şi o sporire simţitoare a producţiei de lînă fină şi semifină.

De o bună apreciere s-au bucurat şi referatele prezentate de către secţia de zoo-economie şi anume: „Contribuţii la studiul rentabilităţii fermelor de vaci din gospodăriile colective din regiunea Bucureşti" şi „Cercetările întreprinse pentru stabilirea metodei de determinare a productivităţii muncii şi căile de ridicare a ei în creşterea animalelor din gospodăriile colective". Studiile efectuate în această direcţie, au demonstrat fără putinţă de tăgadă, că sectorul creşterii animalelor poate aduce fiecărei gospodării colective însemnate venituri, dacă se asigură animalelor o bună îngrijire, hrănire şi întreţinere. Printr-o îngrijire şi hrănire raţională, prin folosirea intensivă a porumbului murat în hrana animalelor, colectiviştii din comuna Odobeasca, raionul Roşiori, de pildă, au obţinut anul trecut o producţie medie anuală de 2.419 litri lapte pe cap de vacă furajată, cu peste 700 litri mai mult decît s-a realizat în 1958.

Alături de cercetătorii mai vîrstnici, un însemnat număr de tineri specialişti au prezentat la această sesiune lucrări ştiinţifice de mare importanţă pentru producţie. Demn de subliniat este faptul că majoritatea referatelor susţinute au adus contribuţii preţioase atît la întregirea unor rezultate obţinute în anii trecuţi, cît şi la stabilirea de noi procedee şi mijloace pentru îmbunătăţirea calitativă a raselor de animale şi ridicarea rentabilităţii şeptelului.

Discuţiile purtate pe marginea referatelor prezentate au scos la iveală şi unele lipsuri care încă mai persistă în munca de cercetare zootehnică.

Unele referate au îmbrăţişat probleme de mai mică însemnătate pentru producţie, iar altele — ce-i drept — puţine la număr, au păcătuit prin aceea că experienţele au fost executate pe un număr mic de animale, ceea ce nu poate să ducă la rezultate dintre cele mai concludente pentru practică.

Pentru îmbunătăţirea muncii de cercetare în domeniul creşterii animalelor, este necesar ca lucrătorii ştiinţifici din cadrul I.C.Z. şi staţiunilor sale experimentale să-şi axeze pe viitor şi mai mult cercetările pe nevoile producţiei zootehnice din ţara noastră. Ei trebuie să acorde o atenţie deosebită porumbului siloz atît în privinţa cultivării cît şi a folosirii lui. De asemenea, se simte nevoia ca Ministerul Agriculturii să acorde Institutului de cercetări zootehnice mai mult sprijin, îndeosebi pentru completarea bazei sale materiale şi lărgirea reţelei de staţiuni experimentale mai ales în regiunile Craiova şi Autonomă Maghiară, unde condiţiile specifice locale cer acest lucru.

TRAIAN BILBIIE

Dări de seamă şi planuri de producţie în gospodăriile colective

La o gospodărie colectivă din Bărăgan

In ultimii ani, gospodăria colectivă din Plopu a devenit şi mai puternică. Ea dispune în prezent de un fond de bază de 5.139.000 lei şi uneşte laolaltă peste 500 familii de harnici colectivişti, care lucrează în asolament de 9 ani 2.184 ha teren.

Acum după adunarea generală ce a avut loc oamenii au învăţat aproape pe de rost principalele cifre şi fapte înscrise în darea de seamă de sfîrşit de an. In total veniturile băneşti ale gospodăriei au fost pe întregul an de [illegible]71.000 lei, din care suma de peste [illegible] milioane provine din sectorul vegetal. Colectiviştii au obţinut o producţie mare de porumb: 2730 kg. în medie la hectar faţă de 2200 kg. planificat. Numai brigada 5-a condusă de Ghelase Oprişan a dat 75.000 kg. porumb boabe peste plan. La floarea-soarelui s-a recoltat în medie cîte 1646 kg la hectar. La grîu ce-i drept condiţiile neprielnice n-au permis să se obţină mai mult de 1305 kg. la hectar.

Cu multă satisfacţie ne-au vorbit colectiviştii din Plopu despre rezultatele economice înregistrate de pe urma cultivării sfeclei de zahăr. Urmînd îndemnul organizaţiei de partid, colectiviştii din Plopu au pus în practică sarcinile trasate încă la plenara din noiembrie 1958 a C.C. al P.M.R. şi au dezvoltat cultura sfeclei de zahăr. Aşa se face că în anul 1959 gospodăria a însămînţat 100 ha. obţinînd un venit de un milion lei, fără să mai socotim coletele însilozate pentru animale, tăieţeii de sfeclă pe care-i primeşte gospodăria de la fabrică pentru hrana animalelor şi cantităţile mari de zahăr repartizate colectiviştilor la zi-muncă.

RETRIBUŢIA SUPLIMENTARĂ PENTRU DEPĂŞIREA PLANULUI

Anul 1959 a fost pentru colectiviştii din Plopu anul bătăliei pentru cît mai mult porumb. Pentru aceasta toţi colectiviştii s-au antrenat în întrecere. La stimularea întrecerii a contribuit de bună seamă în primul rînd, hotărîrea adunării generale de a se retribui suplimentar acele brigăzi şi pe acei colectivişti care vor depăşi producţia planificată. In acest fel a crescut preocuparea pentru efectuarea la timp şi de calitate a lucrărilor de întreţinere a culturii porumbului. Toamna la cules, conducerea gospodăriei s-a îngrijit ca recepţionarea porumbului să se facă pe brigăzi şi chiar pe fiecare familie care a avut în grija sa o parcelă. Aşa s-a putut stabili că cea mai mare producţie de porumb a realizat-o gospodăria pe cele 3,42 ha îngrijite de colectivistul Cioacă Dumitru din brigada 5-a. El a realizat 4.155 kg. porumb boabe la hectar. Gheorghe Lipan un alt colectivist fruntaş a depăşit producţia planificată pe suprafaţa de teren îngrijită de el, cu 9.180 kg. porumb ştiuleţi.

Pe brigăzi fruntaşe în depăşirea planului se situează cele conduse de Lazăr Vlad (cu 3000 kg. porumb boabe în medie la ha.), Gheorghe Plopeanu (cu 2780 kg.) şi Ghelase Oprişan. Toţi cei care au depăşit planul au fost retribuiţi suplimentar cu 40 la sută din cantitatea de porumb dată peste plan. Ilie Lipan de exemplu a primit în plus faţă de ce i se cuvenea pentru zilele-muncă efectuate, 3600 kg. porumb ştiuleţi.

SECTOR ZOOTEHNIC ÎN PLINĂ DEZVOLTARE

Bilanţul anului trecut privind dezvoltarea sectorului zootehnic poate fi calificat cu foarte bine atunci cînd ne referim la sporirea efectivelor de animale şi păsări, şi cu bine cînd vorbim de producţia animală.

Gospodăria colectivă a cumpărat anul trecut încă 94 vaci din rasele Pinzgau şi Simmental. Ferma de vaci socotind şi juncincile ce vor da anul acesta producţie de lapte numără, la sfîrşitul anului 1959, 142 capete, în afara viţeilor. Sectorul porcin cuprinde peste 450 de capete, din care numai scroafe 100. În afara maternităţii, a fost organizată şi o îngrăşătorie de la care anul trecut s-au vîndut statului 100 de porci în greutate de peste 100 kg. fiecare. Colectiva are de asemenea 200 de gişte, 263 de raţe şi aproximativ 550 găini. Pui de găină şi de raţă crescuţi anul acesta, sînt scoşi în cea mai mare parte la cele 4 incubatoare proprii.

Trebuie arătat că la ferma de vaci a fost obţinută anul trecut o producţie de 1500 litri lapte pe cap de vacă — cu 200 litri mai mult faţă de plan. Ţinînd însă cont că vacile primesc o hrană consistentă — bazată în primul rînd pe porumb de siloz — se putea realiza un spor mai mare la producţia de lapte. Pe viitor va trebui acordată mai multă atenţie îngrijirii vacilor şi bine ar fi dacă s-ar introduce furajarea după producţie a vacilor cu lapte.

CE SE DESPRINDE DIN PLANUL DE PRODUCŢIE PE ANUL 1960

Colectivul care a lucrat la alcătuirea planului de producţie al gospodăriei colective din Plopu a avut drept călăuză sarcinile ce se desprind pentru agricultură din documentele plenarei C.C. al P.M.R. din 3—5 decembrie 1959.

Situată în Bărăgan, cu largi posibilităţi de sporire a producţiei vegetale G.A.C. „Drum nou" îşi propune să obţină în acest an producţii sporite la hectar. Grîul de pe cele 700 ha. însămînţate în toamnă după toate regulile agrotehnice va trebui să dea la treieriş cîte 1700 kg. la hectar, orzul 1300, iar la porumb s-a planificat să se obţină de pe cele 600 ha., în medie, 2500 kg. boabe la ha.

Unele brigăzi s-au angajat să realizeze pe puţin 3000 kg. In acest scop pe majoritatea suprafeţelor au fost executate arături încă din toamnă şi se încorporează în sol importante cantităţi de îngrăşăminte.

Cultura sfeclei de zahăr se va bucura şi în acest an de aceeaşi atenţie, colectiviştii fiind hotărîţi să depăşească producţia de 22.000 kg. la hectar realizată anul trecut.

Un loc important în planul de producţie pe anul acesta îl ocupă balanţa furajeră. Şi dacă de vreo 2 ani încoace colectiviştii din Plopu administrează în hrana animalelor în tot cursul anului nutreţuri însilozate, aceasta se datoreşte atenţiei care se acordă însămînţării unor suprafeţe sporite cu plante pentru siloz şi în special cu porumb. In primăvară 100 ha vor fi însămînţate cu porumb ce va fi recoltat şi însilozat în faza lapte-ceară. Culturilor duble li s-au repartizat 400 ha. şi o bună parte din producţia ce va rezulta de aici e destinată tot silozului. Adăugînd la suprafeţele amintite şi cele cu porumb pentru boabe, cu orz şi ovăz, lucerna de pe 175 ha. şi cele 50 ha. destinate mazării, avem o imagine clară a importanţei ce se acordă la G.A.C. din Plopu producerii necesarului de hrană pentru sectorul zootehnic — în plină dezvoltare.

Şi în acest an colectiviştii din Plopu îşi vor spori efectivele de animale şi păsări. Din fonduri proprii se vor cumpăra încă 20 de vaci şi se va construi o cameră incubator în vederea dezvoltării fermei avicole, care la sfîrşitul anului 1960 se preconizează să cuprindă 5000 de păsări. De asemenea au fost prevăzute măsuri privind creşterea numărului de ovine şi al porcinelor. Principala atenţie a colectiviştilor se va îndrepta anul acesta către sporirea producţiei de lapte şi carne. Deci bătălia pentru cît mai multă carne şi o producţie sporită de lapte pe cap de vacă şi oaie furajată va fi obiectivul nr. 1 în întrecerea colectiviştilor ce lucrează în sectorul zootehnic.

Colectiviştii din Plopu s-au convins pe deplin că vînzarea către stat pe bază de contracte a cît mai mari cantităţi de produse agricole vegetale şi animale duce la obţinerea de mari venituri băneşti. De aceea ei au hotărît să contracteze 280 tone de grîu, 320 tone porumb, întreaga producţie de floarea-soarelui ce se va obţine şi bine înţeles aceea de sfeclă de zahăr şi mac, importante cantităţi de lînă, ouă etc. De asemenea, îngrăşătoria de porci va vinde statului 175 de porci în greutate de peste 100 kg. fiecare, faţă de 100 bucăţi realizaţi anul trecut. Lapte se va livra 70.000 de litri, cu 20.000 litri în plus faţă de anul 1959. Vor mai fi vîndute de asemenea 100 de oi, 47 bovine grase şi 150 de miei. Toate acestea vor face ca gospodăria să depăşească cu mult suma de 2.771.000 lei venit bănesc realizat anul trecut.

In general planul de producţie al G.A.C. „Drum nou" din Plopu, raionul Filimon Sîrbu, oglindeşte hotărîrea colectiviştilor de a dezvolta avutul obştesc — chezăşia creşterii bunăstării lor materiale şi culturale.

I. GH. CENUŞA

DIN UNIUNEA SOVIETICĂ

CRESC SATE NOI

Pe o cîmpie întinsă, mărginită de zidul verde al unei păduri de pini, s-a temeinicit o nouă așezare a colhozului „17 Septembrie" din raionul Nesvijski (R.S.S. Bielorusă). Noua așezare este brăzdată în lung și-n lat de cele dintîi ulițe largi și drepte. Aici se mută țăranii care au trăit pînă acum prin cătunele îndepărtate de sediul central al colhozului. Satul acesta nou se construiește potrivit unui plan general, alcătuit de arhitecți. Casele se fac mari, luminoase, cu nimic asemănătoare izbelor de altădată. In noile case se instalează numaidecît lumină electrică și conducte de apă.

Iată clădirea frumoasă a clubului, o clădire cu etaj, un adevărat palat care încîntă ochiul. Aici vor putea viziona filme și diferite spectacole peste 400 de oameni. In spatele clubului se va amenaja un stadion, iar pădurea învecinată va fi transformată în parc. Noul sat va avea peste 400 de case și se va asemui cu o așezare orășenească. Aici se vor afla un hotel, o fabrică de pîine, o cantină, felurite ateliere, fără a mai vorbi de policlinică, școli, grădinițe de copii și creșe.

Brigada de constructori, alcătuită din 70 de oameni, își organizează cu pricepere munca, folosind diferite mecanisme. Casele se construiesc din saman, un material local, rezistent la foc. Aceasta nu numai că accelerează ritmul construcției, dar și ieftinește lucrările. O casă din saman costă 12.500 ruble și se vinde țăranilor în rate.

Asemenea așezări colhoznice sînt acum multe în Bielorusia. In același raion Nesvijski din regiunea Minsk se ridică o nouă așezare a colhozului „Kalinin". Aici s-au și construit 250 de case, alcătuind opt ulițe noi. De-a lungul acestor ulițe s-au plantat tei, se fac trotuare și se pun conducte de apă. Casele vor avea încălzire centrală. Colhozul a dat țăranilor pentru construirea de case împrumuturi pe termen lung, în valoare de peste un milion de ruble.

Corespondență specială pentru ziarul „Agricultura nouă"

Se pune întrebarea: cum pot face colhozurile față unui volum de construcții atît de mare? Puterea colhozurilor stă tocmai în aceea că ele au posibilitatea de a folosi în construcții mijloace noi. In colhozurile din republică lucrează brigăzi permanente de construcție, care cuprind peste 50.000 de oameni. Se organizează asociații intercolhoznice, care construiesc mari fabrici de cărămidă și de var, ateliere de prefabricate din beton armat și altele. Asociațiile de acest fel din R.S.S. Bielorusă au primit numai în anul 1959 mii de diferite mașini și utilaje: transportoare, macarale, grupuri electrogene, autocamioane, diverse alte mecanisme, pentru nevoile șantierelor de construcții de la sate.

In felul acesta, construcțiile de la sate se fac după metode industriale, apropiindu-se prin felul lor de organizare și prin nivelul lor de mecanizare, de lucrările urbanistice. Altfel nici nu se poate, căci prin înfățișarea lor, noile sate nu se deosebesc de așezările orășenești. Aceasta ne-o dovedește exemplul celor două colhozuri pomenite mai sus.

Dar ia să facem un popas și în satul Mîșkovici din raionul Kirov, regiunea Moghilev. Vom vedea aici ulițe noi, inundate de verdeață, un club cu două etaje, un oficiu poștal, o centrală telefonică automată. In scurtă vreme, satul se va îmbogăți cu un palat cultural cu 800 de locuri, cu un stadion, cu o stație nautică, un sanatoriu, o școală internat, o fabrică de pîine, o spălătorie. Țărăncile vor fi scutite de multe munci menajere. Colhozul „Zorile", despre care e vorba, e în stare să întreprindă mari lucrări de construcție. Veniturile lui se vor ridica în următorii șase ani de la 16 la 25 milioane de ruble. In fiecare an se vor cheltui pentru construcții și lucrări edilitare cîteva milioane de ruble.

In satul bielorus arhitecții au devenit oaspeți obișnuiți. Ei fac lucrări de planificare, întocmesc devize și elaborează proiecte de reconstrucție a satelor. In prezent peste 700 de sate din republică se reconstruiesc potrivit unor planuri și scheme generale întocmite de arhitecți.

Viața de toate zilele a oamenilor muncii din satul bielorus își schimbă înfățișarea. Satele colhoznice devin tot mai frumoase.

E. GALKIN

R. P. Albania

Cîmpia Myzeqie își schimbă înfățișarea

Myzeqie, cea mai mare cîmpie din Albania, își schimbă înfățișarea pe an ce trece. Lucrările de ameliorări funciare pe această cîmpie au făcut-o și mai fertilă. In cursul anului trecut s-a desfășurat aici o muncă intensă. Planul lucrărilor de ameliorări funciare a fost îndeplinit înainte de termenul stabilit. S-au escavat și transportat peste 7.000.000 m.c. de pămînt, ceea ce reprezintă circa 400.000 m.c. peste plan. La termenul stabilit a fost terminată asanarea mlaștinilor de la Mbrostar și Sermenas. De-a lungul malului drept al fluviului Seman, s-au executat lucrări de îndiguire în lungime de 21 km. In felul acesta vor fi ferite de inundații cîmpiile din regiunea Lushnia.

In anul 1960 se pun sarcini și mai importante. Aici urmează să se execute un volum de lucrări cu 11 la sută mai mare față de anul trecut. In afară de lucrările de ameliorări funciare, trebuie să se termine construcția marelui lac de acumulare de la Muriz, care va avea un volum de 63 milioane m.c. de apă și va asigura irigarea a 24.000 ha, inclusiv suprafața care va fi recuperată grație asanării lacului Terbuf. In aceeași perioadă, se va termina îndiguirea fluviului Seman pînă la vărsarea lui în mare. De asemenea, în cursul acestui an, vor fi săpate o serie de canale de irigare și de drenare, se vor construi drumuri pe pămînturile recuperate din lacul Terbuf etc.

R. P. Chineză

Aviația civilă în ajutorul agriculturii și silviculturii

In anul 1959, aviația civilă din China a efectuat lucrări în peste 100 de județe din 17 provincii și regiuni autonome, acordînd ajutor agriculturii și silviculturii.

In 1959, numărul piloților aviației civile care deservesc agricultura și silvicultura a crescut de trei ori în comparație cu 1958.

Cu ajutorul avioanelor aviației civile s-au semănat diferite culturi agricole și silvice s-au provocat ploi artificiale pe mari întinderi, inclusiv în regiunile împădurite din China de nord-est, în regiunile din nord și nord-vest precum și în deșerturile din China de nord-vest și în munții din China de sud-vest, obținîndu-se rezultate bune.

Anul trecut, multe regiuni din China au fost lovite de secetă, în altele au avut loc inundații nemaiîntîlnite în ultimii zece ani. Din această cauză a apărut un mare număr de dăunători ai agriculturii. Pentru distrugerea lor, aviația civilă a depus mari eforturi, contribuind astfel la obținerea recoltei bogate din anul trecut.

Aviația civilă a efectuat lucrări pentru distrugerea lăcustelor pe aproximativ jumătate din suprafața invadată de acești dăunători, incluzînd peste 50 de județe din provinciile și regiunile autonome din China de Nord, nord-sud și nord-vest.

Aviația civilă a ajutat și la distrugerea dăunătorilor pădurilor, dăunătorilor culturilor agricole și a bolilor care atacă grîul, bumbacul și alte culturi.

Folosirea aviației civile în scopul dezvoltării agriculturii și silviculturii a permis să se economisească un mare număr de brațe de muncă și numeroase mijloace.

Prevenirea și combaterea eroziunii solului — acțiune de însemnătate națională

(Urmare din pag. 1-a)

conservarea solului sînt strîns legate și într-o continuitate perfectă — de la ridicarea topografică, cartarea solului, pînă la proiectarea și executarea în teren — trebuind să fie îndrumate de un singur for competent. Trecerea executării lucrărilor de conservare a solului de la unitățile de organizare a teritoriului la O.R.I.F. ar rupe această continuitate, creîndu-se paralelisme, și ar sustrage unitățile agricole socialiste de la executarea lucrărilor de conservarea solului cu mijloacele lor.

Pentru lupta cu eroziunea prin metode biologice o importanță deosebită o capătă producerea materialului săditor silvo-pomicol și a semințelor de ierburi perene. Ministerul Agriculturii a organizat încă din anul 1953 4 pepiniere silvo-pomicole care dau o producție anuală de 25 milioane puieți, necesari perdelelor de protecție. Aceste pepiniere sînt însă în prezent insuficiente și sfaturile populare trebuie să preia și să lărgească producția materialului săditor silvo-pomicol și îndeosebi a semincerilor de ierburi perene.

Pentru însămînțarea taluzelor drumurilor terasate, a taluzelor teraselor, șanțurilor de evacuare și refacerea pășunilor erodate, se simte o mare lipsă de semințe de ierburi. Deoarece nu pe toate porțiunile din izlazurile degradate și rămase fără iarbă pot fi plantate viță de vie sau pomi roditori și nu întotdeauna aici reușesc plantațiile silvice, trebuie luate măsuri ca astfel de terenuri să fie arate (sau prășite cu sapa de vie) și însămînțate cu ierburi. Un exemplu bun în această privință l-a obținut laboratorul de pășuni și fînețe de la Podul Iloaiei, aparținînd stațiunii experimentale I.C.A.R. Iași.

Aplicarea pe teren și urmărirea realizării proiectelor de organizare a teritoriului pe terenurile accidentate permite orientarea arăturilor, semănatului, lucrărilor de întreținere în sensul curbelor de nivel iar nu din deal în vale. Astfel, în regiunea Constanța, Galați, Cluj, Stalin și altele, o dată cu aplicarea parcelării pe curbele de nivel, prin trasarea justă a drumurilor, plantarea perdelelor de protecție, cu un cuvînt prin organizarea teritoriului, s-a asigurat prevenirea eroziunii pe o suprafață de peste 536.000 ha.

Din păcate nu peste tot au fost respectate indicațiile prevăzute în proiectele de organizare a teritoriului. Mai sînt unii lucrători din agricultură care nu privesc încă organizarea teritoriului ca pe o acțiune de bază în stăvilirea eroziunii, a asigurării apei și substanțelor nutritive pe terenurile de pe versanți, măsură menită să ducă la creșterea producției agricole pe suprafețele cu terenuri în pantă. De aceea se mai ară încă în unele locuri din deal în vale, și nu se întrețin perdelele de protecție pe versanți, fapte care au o influență negativă asupra producțiilor obținute. Rezultatele experimentale arată că de pe terenurile lucrate pe curbele de nivel au fost obținute sporuri de recoltă la porumb de 3-400 kg. la ha, față de suprafețele unde lucrările au fost executate din deal în vale.

Unele S.M.T.-uri continuă încă să execute pe terenurile în pantă arături și lucrări din deal în vale. Mai mult chiar, unele S. M. T.-uri distrug și terasele naturale existente care constituie obstacole în calea apelor. De asemenea, la înființarea plantațiilor noi de vii și pomi, în unele unități agricole socialiste se practică desfundarea pe toată lungimea versantului, fără să se fi întocmit în prealabil cel puțin o schiță de organizare a teritoriului. Se desființează terasele naturale, se plantează în rînduri drepte din deal în vale, se amplasează greșit drumurile ș.a., fapte care duc la dezvoltarea eroziunii solului. De aceea este obligatorie întocmirea schițelor de organizare a teritoriului înaintea desfundării terenurilor.

Am arătat, în linii mari, cîteva din măsurile necesare în vederea desfășurării cu bune rezultate a combaterii eroziunii solului, insistînd asupra anumitor greșeli care trebuie înlăturate pe viitor. Ținînd seama de importanța deosebită pe care o prezintă această acțiune pentru economia noastră națională, se impune ca în anul acesta organele de stat și agricole să desfășoare o activitate cît mai intensă pentru mobilizarea și îndrumarea oamenilor muncii în stăvilirea și combaterea eroziunii terenurilor în pantă, în acțiunea de ridicare a fertilității celor slab productive și recuperarea celor neproductive. In felul acesta, fondul funciar al țării va fi folosit mai rațional și mai complet, iar agricultura se va îmbogăți cu noi terenuri roditoare, de pe care se vor putea obține în scurtă vreme cantități însemnate de struguri, fructe și alte produse agricole, necesare creșterii continue a nivelului de trai al poporului muncitor.

Evenimentele din Algeria

PARIS (Agerpres). — Știrile sosite din Algeria, unde după cum se știe autoritățile guvernamentale au instituit cenzura informațiilor, arată că situația rămîne în continuare tulbure. La Alger, ca și în alte orașe însemnate ale Algeriei — Constantine, Bone, Oran — grupuri de manifestanți, alcătuite din elemente din rîndurile colonialiștilor și proprietarilor europeni, continuă să se strîngă pe străzi încălcînd dispozițiile autorităților care au interzis aglomerările de peste trei persoane.

Totodată se anunță că deși rebelii continuă să ocupe în număr mare cele două centre în care s-au concentrat în orașul Alger, pe străzile orașului, miercuri mulțimea strînsă în jurul baricadelor e mai puțin numeroasă decît în zilele precedente. Rebelii dispun de un post de radioemisiune. Trupele continuă să înconjoare baricadele rebelilor fără a lua însă măsuri spre a-i împrăștia. **Autoritățile guvernamentale din Alger mențin aceeași „atitudine de expectativă" ca și în zilele precedente.** In cursul după-amiezii delegatul general al guvernului, Délouvrier, a rostit la postul de radio Alger o cuvîntare în care a făcut apel la încetarea grevei generale organizate de rebeli. Délouvrier a adăugat într-un mod destul de vag că „nimic încă nu este pierdut" și dacă „ordinea va fi restabilită, se va putea cîștiga totul".

După Délouvrier a luat cuvîntul la postul de radio generalul Challe, comandantul suprem al forțelor armate franceze din Algeria, care a declarat că „ordinea trebuie să fie restabilită în interesele Algeriei înseși". Paralel cu îndemnurile la restabilirea ordinei, el a căutat însă să-i asigure pe ascultătorii săi că armata franceză „va continua să lupte pentru ca Algeria să rămînă definitiv un pămînt francez, deoarece lupta ei nu poate avea alt sens".

Numeroase ziare din Franța au condamnat această atitudine ezitantă a autorităților și au cerut adoptarea unor măsuri în vederea împrăștierii și pedepsirii rebelilor. Sub titlul „Toleranță periculoasă", ziarul „La Croix" scria astfel miercuri după-amiază:

„Starea de asediu nu este aplicată în Alger. Cu toate că sînt interzise reuniunile de peste trei persoane, s-au tolerat grupuri de mai multe mii... Autoritatea statului este în mod grav pusă în cauză și aceasta în fața lumii întregi".

„Armata a tăiat rebelilor gazul dar nu și electricitatea — observă de asemenea „Paris Presse". Ea le-a întrerupt telefonul dar nu le-a tăiat apa. Ea a instituit o „stare de asediu" care contravine însăși definiției juridice a unei asemenea stări, lăsînd să circule manifestanți înarmați..."

Ziarul „L'Humanité" publică un articol de Etienne Fajon care arată că înaltele autorități militare din Algeria nu întreprind de fapt nimic pentru a înfrînge rebeliunea antiguvernamentală.

Fajon subliniază că **rebelii de extremă dreaptă din Algeria și adepții lor din Franța speră să obțină ca guvernul „să renunțe la dreptul Algeriei la autodeterminare, sau cel puțin să-l reducă la niște cuvinte goale", să intensifice războiul, să reprime rămășițele de libertate, extinzînd și asupra Franței regimul care domină în Algeria. In aceste condiții,** continuă Fajon, **clasa muncitoare, întregul popor francez, trebuie să-și dea seama că pericolul a crescut simțitor, trebuie să-și unească forțele pentru a zădărnici pericolul.**

PARIS (Agerpres). Confederația Generală a Muncii a adresat clasei muncitoare din Franța chemarea de a se uni în vederea luptei împotriva rebelilor din Algeria. Confederația Generală a Muncii, se spune în comunicatul dat publicității la 27 ianuarie de către biroul C.G.M., **cheamă toate organizațiile afiliate la ea să creeze în întreprinderi și localități comitete de unitate antifascistă, cere guvernului să ia măsuri energice pentru înăbușirea acțiunilor ultracolonialiștilor din Algeria și pentru confirmarea oficială a declarației de la 16 septembrie 1959 cu privire la autodeterminare.**

Organizațiile sindicale afiliate la cele trei mari centrale sindicale ale muncitorilor din industria de automobile au adresat un apel președintelui republicii cerîndu-i adoptarea unor măsuri concrete pentru a se pune capăt rebeliunii.

In numeroase cazuri la Paris populația a luat atitudine hotărîtă respingînd încercările de provocare ale elementelor de extremă dreaptă. Un apel la o așa-zisă „grevă de simpatie" cu rebelii, lansat la Universitatea din Paris de deputatul de extrema dreaptă Le Pen, a fost respins de către Uniunea națională a studenților și cursurile universitare au continuat normal.

★

PARIS (Agerpres).— In după-amiaza zilei de 27 ianuarie a avut loc la Paris o ședință extraordinară a Consiliului de Miniștri francez. Intr-un comunicat dat publicității la sfîrșitul ședinței se anunță că primul ministru Debré a prezentat o dare de seamă asupra situației din Algeria, iar Consiliul de Miniștri a aprobat instrucțiunile ce au fost date delegatului general al guvernului francez și comandantului suprem al trupelor franceze din Algeria.

In comunicat se anunță că în seara de 29 ianuarie președintele De Gaulle va rosti o cuvîntare la posturile de radio.

Țăranii nigerieni trăiesc în cea mai cruntă mizerie

Ziarul englez „Country Standard" a publicat de curînd un articol al trimisului său special în Nigeria Britanică Jack Dunman, care surprinde prin adevărurile exprimate de ziarist cu privire la soarta țăranilor nigerieni.

Ziaristul prezintă cititorilor săi o așa zisă colonie rurală, un „bidonville" nigerian al țăranilor din regiunea maritimă, socotită cea mai fertilă regiune din țară. „Casele sînt atît de ruinate, încît trecătorul poate pătrunde cu ușurință prin ele, pentru a trece dintr-o uliță în alta. Intrările în aceste cocioabe ce stau să se prăbușească sînt acoperite cu rogojini murdare, iar șanțurile drumurilor, pline de scursori, răspîndesc miasme înfiorătoare... In aceste catacombe întunecate, colibele țăranilor n-au nici un fel de ferestre ci numai o gaură pe unde poate ieși fumul".

Dacă munca istovitoare pe plantațiile de arahide și foametea ruinează sănătatea acestor muncitori agricoli, condițiile antisanitare groaznice îi doboară definitiv. Viața țăranilor și a muncitorilor agricoli nigerieni este un adevărat calvar. In cocioabele pe care le-a vizitat ziaristul britanic 65 la sută din numărul total al copiilor mor înainte de a împlini vîrsta de doi ani. Cei rămași în viață suferă de cele mai teribile maladii ca: tifosul, febra tropicală, dezinteria, malaria etc. Cazurile desfiguraților de lepră și „boala somnului" nu mai pot fi numărate... Iată rodul civilizației Nigeriei de către englezi, scrie Jack Dunman...

Aceasta este viața băștinașilor din Nigeria, care se deosebește ca de la cer la pămînt de a marilor proprietari de plantații din Lagos-City, care huzuresc în bungalowuri cu aer condiționat, înconjurate de verdeață și trandafiri... „Contrastul acesta izbitor, scrie ziaristul englez, îți paralizează orice gînd, orice sentiment. Cum e posibil, se întreabă el, ca plantatorii englezi să lase pradă morții aceste vieți?"

Nepăsarea „civilizatorilor" britanici în Nigeria este atît de mare încît 97 la sută dintre locuitorii acestei țări nu știu să scrie și să citească. In Nigeria, Rhodezia ca și în Nyassaland, un negru nu poate fi niciodată inginer agronom, arhitect sau procuror.

Jack Dunman a scris multe adevăruri despre soarta populației oprimate din Nigeria. Un singur lucru a uitat, și anume esențialul. El a neglijat să vorbească despre mișcarea de eliberare din această țară, care, după exemplul celorlalte țări africane luptă pentru alungarea colonialiștilor și pentru obținerea independenței țării lor. In urma acestei lupte colonialiștii au trebuit să bată în retragere: Nigeria își va căpăta independența chiar în cursul acestui an.

G. CUIBUȘ

CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT

Asociații sportive sătești premiate la „Concursul bilanț"

După cum am anunțat, anul trecut, Consiliul general U.C.F.S. a inițiat un interesant concurs cu premii în echipament și material sportiv, care avea scopul de a stimula asociațiile sportive sătești ca să desfășoare o activitate intensă și organizată. Obiectivele acestui concurs, intitulat „Concursul bilanț", au fost: înscrierea de membri în U.C.F.S., achitarea cotizațiilor, amenajarea de baze sportive, participarea la competiții sportive de masă și campionate raionale, organizarea de concursuri sportive pe plan local. Ca premii au fost fixate: pentru locul I material și echipament sportiv în valoare de 1.700 lei; locul II — 1.200 lei și premiul III — 700 lei.

Acest concurs a stîrnit un deosebit interes în rîndurile membrilor asociațiilor sportive care s-au străduit să îndeplinească obiectivele și să intre în posesia premiilor. Și iată acum care sînt asociațiile sportive din regiunea București premiate la concurs.

Raionul Alexandria: 1) Victoria-Atirnați; 2) Avîntul-Voivodeni; 3) Energia-Ulmeni. **Călărași:** 1) Infrățirea-Ștefan Vodă; 2) Victoria-Dragoș Vodă; 3) Spicul-Crucea. **Domnești:** 1) Știința-Bolintinul din Vale; 2) Recolta-Domnești; 3) Recolta-Ciorogîrla. **Giurgiu:** 1) Săgeata-Drăghiceanu; 2) Gloria-Rătești; 3) Vointa-Slobozia. **Lehliu:** 1) Steaua-Lehliu sat; 2) Tractorul S.M.T. Frăsinet; 3) Recolta-Sălcioara. **Olteni:** 1) Victoria-S.M.T. Tătărăști; 2) Viață Nouă-Olteni; 3) Spicul-G.A.S. Băbăița. **Oltenița:** 1) Vointa-Chiselet; 2) Unirea Budești; 3) Recolta-Hotare. **Roșiori:** 1) Recolta-Măldăieni; 2) Avîntul-Dobrotești; 3) Recolta-Scrioaștea. **Slobozia:** 1) Spicul-G.A.C. Căzănești; 2) Recolta-Buești; 3) Victoria-Amara **Snagov:** 1) Agricol-Fierbinți; 2) Infrățirea-Căciulați; 3) Tractorul-G.A.S. Periș. **Titu:** 1) Unirea-Titu; 2) Vointa-Potlogi; 3) Recolta-Pitaru. **Turnu Măgurele:** 1) Recolta Slobozia Mîndra; 2) Avîntul-Băduleasca; 3) Steaua Roșie-Dracea. **Videle:** 1) A.S. Rădulești; 2) Vointa-Cozmești; 3) Agricola-Cleiani. **Vidra:** 1) Stejarul-Vlad Țepeș; 2) Victoria-Atîrnați Copăceni; 3) Avîntul-Strîmba. **Urziceni:** 1) Spicu- Gîrbovi, 2) Batoza-Cocora; 3) Tractorul-Eliza Stoenești. **Zimnicea:** 1) A.S. Suhaia; 2) S.M.T. Ulmuleț; 3) Vointa-Năsturelu.

Echipamentul și materialele sportive cu care au fost dotate aceste asociații sportive sătești, cu prilejul „Concursului bilanț" constituie un stimulent, dar în același timp le obligă ca pe viitor să desfășoare o activitate și mai intensă.

Activitate sportivă în satele Regiunii Autonome Maghiare

In anul 1959, activitatea sportivă de masă din comunele și satele Regiunii Autonome Maghiare a cunoscut o dezvoltare remarcabilă ceea ce a făcut ca aceasta să se situeze printre cele fruntașe din țară. Aici activează în prezent 339 de asociații sătești cu aproape 40.000 de membri înscriși în U.C.F.S. adică cu 10.000 mai mult decît în anul 1958. Numai în raionul Tîrgu Mureș sînt 68 de asociații sportive cu peste 7.300 de membri. Aceștia au desfășurat anul trecut o activitate intensă, participînd la competițiile de masă cum au fost Spartachiada tineretului, Spartachiada fetelor, „Cupa Agriculturii" și altele, unde au obținut rezultate însemnate.

De un frumos succes se bucură în raionul Tîrgu Mureș campionatul polisportiv sătesc care cuprinde disciplinele volei, atletism, și fotbal și la care participă 14 asociații sportive, împărțite în două serii. In seria I-a, după terminarea primei părți a acestei competiții (adică turul) primul loc îl ocupă asociația sportivă „Stăruința-Gălești, iar în seria a II-a pe primul loc se află asociația sportivă „Viață Nouă" Ciba Nicolești. Locuri fruntașe ocupă și asociațiile sportive „Vointa"-Troița și „Vulturul"-Voiniceni. Activitatea acestor asociații sportive sătești este oglindită în graficul expus la sediul U.C.F.S. raionul Tîrgu Mureș.

O participare numeroasă s-a remarcat în acest raion la întrecerile sportive din cadrul Spartachiadei fetelor, la care s-au întrecut, în prima etapă, faza pe asociații sportive, peste 3.000 de concurente. Cu prilejul desfășurării acestei competiții, organizată cu scopul de a atrage un număr cît mai mare de fete pe terenurile și sălile de sport, s-au evidențiat o serie de tinere cum sînt: **Hortenzia Tonca** din Nazna, **Rozalia Halasz** din Ciba Nicolești, **Elisabeta Balint** din Gălești, **Viorica Papuc** din Nazna, **Piroșca Sandor** din Troița, **Rozalia Fekete** din Nazana etc., care au ocupat locuri fruntașe la probele de atletism. La concursul de șah, s-au clasat pe primele trei locuri **Ilona Török**, (Vointa-Troița) **Iolanda Tordai** (Fulgerul-Sîngeorge de Mureș) și **Dorina Suvaspan** (Mureșul-Nazna). De asemenea, la concursul de tenis de masă, primul loc a revenit tinerei **Ilona Kovacs** (Vointa-Troița).

O frumoasă activitate desfășoară asociațiile sportive sătești Vointa-G.A.C. Săcăreni și Vulturul-Voiniceni, care au participat la mai toate competițiile organizate de U.C.F.S., raionul Tîrgu Mureș. Asociația sportivă din satul Săcăreni, unde înainte de 23 august 1944, activitatea sportivă era inexistentă, are acum aproape 200 de membri înscriși în U.C.F.S., cu cotizațiile plătite la zi. Țăranii colectiviști de aici îndrăgesc și sprijină foarte mult activitatea sportivă. Ei au amenajat prin muncă voluntară, un teren de fotbal și o pistă de atletism simplă. In această acțiune, asociația sportivă Vointa (președinte **Zoltan Adorjani**) a primit un sprijin însemnat din partea conducerii gospodăriei agricole colective din Săcăreni. Apoi, asociația sportivă „Vulturul"-Voinceni, care a fost creată în anul 1958, are 120 de membri. Aceștia participă cu rezultate frumoase la întrecerile de volei, atletism și fotbal din campinonatul polisportiv al raionului Tîrgu Mureș.

Dar, printre raioanele fruntașe din Regiunea Autonomă Maghiară se mai numără raionul **Reghin**, unde sînt în prezent 52 de asociații sportive, cu 6.961 membri înscriși în U.C.F.S., și **Sf. Gheorghe**, care are 48 de asociații sportive cu 4.067 membri. In special se poate vorbi despre activitatea sportivă din satele raionului Reghin, unde pînă în anul 1957 n-au existat asociații și colective sportive. Și putem da exemplu asociația sportivă „Viitorul" din comuna Beica de Jos, care a fost creată în anul 1958. Aceasta are echipe de fotbal, volei și popice care activează în campionatele raionale. Echipa de popice este chiar campioană regională. Membrii asociației sportive „Viitorul" și-au amenajat un teren de fotbal, o pistă de popice și un teren de volei.

De altfel, asociațiile sportive sătești din Regiunea Autonomă Maghiară s-au preocupat intens anul trecut de dezvoltarea bazei material-sportive, pentru a crea tinerilor și tinerelor din mediul sătesc, condiții bune de a participa la competițiile sportive de masă.

Perseverînd pe acest drum, asociațiile sportive din satele regiunii vor putea obține în anul 1960 rezultate și mai bune. Trebuie însă mai mult sprijin din partea organelor raionale ale U.C.F.S. Ele trebuie să îndrumeze pe teren conducerile asociațiilor sportive sătești să desfășoare o activitate organizată și continuă, la care să-i antreneze pe toți.

„AGRICULTURA NOUA", organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1. București, telefon 17.60.10.
Tiparul Combinatului Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".